ΑΜΕΙΨΑΤΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ. ΤΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΝ ΤΟΥ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥ ΤΩΝ ΚΕΡΔΩΝ

Διευθύνεται
ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

Γραφεῖα
ΡΟΥΖΒΕΛΤ (Ἀκαδημίας) 60
Τηλ. 613.859, 234.659

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Σάββατον, 23 Μαρτίου 1963

Ἐκδίδεται κατὰ μῆνα
Διανέμεται δωρεὰν

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 242 (337)

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΕΧΡΟΝΙΣΑΝ

ΜΕΤΑ ΜΑΚΡΑΝ ΔΥΣΤΟΚΙΑΝ ΑΝΕΚΟΙΝΩΘΗΣΑΝ ΛΥΣΕΙΣ ΕΠΙ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΕΤΟΥΣ

Πανδαισία τῆς τακτικῆς τῆς ἀναβολῆς, ἡ ἀπασχόλησις τῶν Συλλόγων μὲ τὸ Ἀσφαλιστικὸν θέμα. Ἡ νέα ἔντασις τῶν Συλλογικῶν προσπαθειῶν θὰ τερματίση τὴν ἀδιαφορίαν. — Τί ἀνεκοινώθη παρὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ

Ἡ καθ' ὅλον τὸν μῆνα Ἰανουάριον καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ Φεβρουαρίου ἀπασχόλησις τῶν Συλλόγων μὲ τὸ τεράστιον ζήτημα τῆς ἀποκρούσεως τῶν σφαγιαστικῶν διὰ τὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα διατάξεων τοῦ περιβοήτου Νομοσχεδίου ὡς καὶ ἡ «νεκρὰ» διὰ Συλλογικὰς ἐνεργείας περίοδος τῶν ἀρχαιρεσιῶν καταναλώσασα ὁλόκληρον τὸν μῆνα Φεβρουάριον ἔδωσαν τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν ἀναβλητικὴν μηχανὴν τῆς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ νὰ λειτουργήση εἰς ὅλην της τὴν ἔντασιν καὶ ἔκτασιν.

Οὕτω τὸ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου «λελυμένον θέμα» τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν βασικῶν μισθῶν Λογιστοῦ Α΄. Ὑποτμηματάρχου καὶ Τμηματάρχου Β΄. τὸ ἀνέμενε διαρκῶς ὁ κ. Διοικητὴς ἀλλὰ τοῦτο..., λόγῳ τοῦ ψύχους ἠδυνάτει νὰ ἐξέλθη τοῦ συρταρίου τοῦ κ. Σπηλιοπούλου. Αἱ προαγωγαὶ Λογιστῶν Β΄. πρὸς Α΄. μὲ πρωτοφανῆ δυστοκίαν χάριν τῶν ὀλίγων «κατ' ἐκλογὴν» κατηνάλωσαν δίμηνον περίπου νὰ ὁλοκληρωθοῦν μὲ συνέπειαν τὴν στέρησιν τῶν ὑπερεκατὸ δικαιούχων (προαγωγῆς καὶ προσαυξήσεως) τῶν πολυτιμωτάτων δι' αὐτοὺς ἀναδρομικῶν ἀποδοχῶν καθ' ἣν ἐποχὴν λόγῳ τῆς κακοκαιρίας αἱ ἀνάγκαι των ἦσαν εἰς τὸ ἔπακρον ηὐξημέναι: Ἤδη καθ' ἣν στιγμὴν τὸ παρὸν εὑρίσκεται εἰς τὸ τυπογραφεῖον, ἡ σχετικὴ ἐγκύκλιος ἐκκολάπτεται εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Προσωπάρχου συμπληρουμένου οὕτω τριμήνου ἀπὸ ἐνάρξεως τῶν προαγωγῶν μέχρι κοινοποιήσεώς των. Παραλλήλως ἡ Τράπεζα παρὰ τὰ κέρδη τῆς χρήσεως ἐκέρδανε καὶ τοὺς τόκους τῶν χρημάτων τούτων τοῦ Προσωπικοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκ τῆς μὴ ἐγκαίρου ἀνακοινώσεως ἀπωλείας τῶν δικαιούχων (π.χ. ὑπερωρίαι). Ἡ συμπληρωματικὴ λόγῳ τῶν καιρικῶν συνθηκῶν βοήθεια πρὸς τοὺς συναδέλφους Βορείου Ἑλλάδος καὶ ὀρεινῶν περιοχῶν συνεζητεῖτο ὡς φιλεύσπλαχνος πρὸς ἐπαίτας παροχὴ μὲ προοπτικὴν καταβολῆς της ἴσως καὶ τὸ καλοκαίρι.

ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ

Οἱ Σύλλογοι τοῦ Προσωπικοῦ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως ταύτης καὶ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς κοινῆς προσπαθείας πρὸς ἐνιαίαν θεμελίωσιν καὶ προβολὴν τῶν ζητημάτων τοῦ Προσωπικοῦ προέβησαν εἰς διαμαρτυρίας παρὰ τῇ Διοικήσει αἰτούμενοι τὴν ἐπιτάχυνσιν τοῦ ρυθμοῦ τῆς περὶ πάντα θέμα τοῦ Προσωπικοῦ ἐργασίας, ὡς συμβαίνει μὲ τὰ λοιπὰ θέματα τῆς Τραπέζης, πέραν δὲ τούτου καὶ εἰδικώτερον πρὸς λῆξιν τῶν ἐκκρεμοτήτων ἐζητήθη:

1) Ἡ ὑπογραφὴ τῆς πράξεως Διοικήσεως διὰ τὴν ἐξίσωσιν τῶν βασικῶν μισθῶν τοῦ Λογιστοῦ Α΄, Ὑποτμηματάρχου καὶ Τμηματάρχου Β΄.

2) Ἡ ἐπέκτασις τῆς «ἐξομοιώσεως» τῶν βασικῶν μισθῶν Δοκίμων, Ὑπολογιστῶν, Εἰσπρακτόρων καὶ Κλητήρων συμφώνως πρὸς τὴν ἰσχύσασαν διὰ τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος ἀναπροσαρμογὴν ἀπὸ Νοεμβρίου 1962.

3) Ἡ πληρωμὴ τῆς ὑπερεργασίας ἔτους 1962 μὲ αὔξησιν ἔναντι τῆς περυσινῆς διὰ τὰ ἐπαρχιακὰ Ὑποκ)τα, λόγῳ μακροτέρας χρονικῆς ἀπασχολήσεώς των.

4) Ἡ καταβολὴ 40% τοῦ μηνιαίου μισθοῦ διὰ τὸ πληγὲν ὑπὸ τῆς κακοκαιρίας προσωπικὸν ἐπαρχιακῶν Ὑποκ)των.

ΤΙ ΑΝΗΓΓΕΙΛΕΝ Ο κ. ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

Εἰς πραγματοποιηθεῖσαν τὴν μεσημβρίαν τοῦ Σαββάτου 16)3) 1963 συνάντησιν τῶν Προέδρων τῶν Συλλόγων μας μετὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ ἀνηγγέλθησαν παρὰ τούτου τὰ κάτωθι:

1) Προσαρμογὴ βασικῶν μισθῶν Λογιστοῦ Α΄, Ὑποτμηματάρχου καὶ Τμηματάρχου Β΄, εἰς ὃ ὕψος εὑρίσκονται οἱ μισθοὶ τῶν ἀντιστοίχων βαθμῶν εἰς τὰς ἐτέ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

25Η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

ΕΞΟΔΟΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

(Πίναξ Θ. Βρυζάκη)

«Ἀθάνατ' εἶσαι, πού ποτέ,
βροντή, δέν ἡσυχάζεις;» (Σολωμὸς)

Τὸ Προσωπικὸν σφυρηλατεῖ τὴν ἑνότητά του

(Βλ. 4ην σελίδα)

ΜΕ ΑΘΡΟΑΝ ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΙΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

ΔΙΕΞΗΧΘΗΣΑΝ ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΤΗΝ 17ΗΝ ΚΑΙ 18ΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΗ Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ Δ.Σ.

Παρὰ τὸν φόβον τῆς ἐλλείψεως ἐνδιαφέροντος, παρὰ τὰς πλείστας καιρικὰς καί συγκοινωνιακὰς ἀντιξοότητας, αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν νέαν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου μας διεξήχθησαν καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα μὲ πραγματικὴν συρροὴν ψηφοφόρων συναδέλφων.

Τὸ γεγονὸς ἐξαίρεται ὡς ἐπιτυχία τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, διότι πέραν τῆς ἀνταποκρίσεως τοῦ Σώματος τῶν Μελῶν εἰς τὴν ἔκκλησιν αὐτοῦ, δημιουργεῖται πλέον ἡ πραγματικότης τῆς οὐσιαστικῆς κατὰ κυριολεξίαν Συλλογικῆς ἐκπροσωπήσεως, ὡς ἀναμφιβόλου πλέον καὶ δυνάμει ἐκφραστοῦ τῆς θελήσεως τῶν συναδέλφων. Τὴν ἰδιότητα ταύτην μάλιστα, ἐνισχύει τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ μέχρι πέρυσι ἀντιπολιτευόμεναι τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου μερίδες ἐτάχθησαν ἀπροκαλύπτως ὑπὲρ αὐτῆς.

Ἡ ἐπανεκλεγεῖσα Διοίκησις τοῦ Συλλόγου συναισθανομένη τὸ βάρος τῆς εὐθύνης τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνει ἐκ τῆς τοιαύτης ἐμπιστοσύνης τοῦ Προσωπικοῦ, δηλοῖ ὅτι θὰ κάμῃ τὴν πλέον λογικὴν ἀλλὰ καὶ πλέον ἀποδοτικὴν συγχρόνως χρῆσιν τῆς ἀντληθείσης οὕτω δυνάμεως. Τὴν ἀξιοποίησιν τῆς τοιαύτης δυνάμεώς του τὸ ἐπανεκλεγὲν Διοικ. Συμβούλιον στηρίζει κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ἑνότητα τῶν δυνάμεων τοῦ Προσωπικοῦ. Οὕτω ἐργάζεται ἤδη ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν διοικήσεων ἁπάντων τῶν λοιπῶν Συλλόγων Προσωπικοῦ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀμφοτέρωθεν ἐκδηλωθείσης εἰλικρινοῦς ἐπιθυμίας πρὸς ἄρσιν τῶν διαφωνιῶν τοῦ παρελθόντος καὶ ἐπὶ ἐνιαίας βάσεως τοποθετήσεως τῶν ἀπασχολούντων τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης ζητημάτων καὶ τῆς ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετωπίσεως αὐτῶν.

ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐψήφισαν 2.145 μέλη, καθ' ἅπασαν τὴν χώραν. Ἐκ τούτων, ἔγκυρα ψηφοδέλτια 2.078. Ἄκυρα 9. Λευκὰ 8 καὶ ὑπὲρ τοῦ ὑπὸ τὸν συνάδ. κ. Γ. Καραπάνον Διοικ. Συμβουλίου 2.078.

Τὸ ἀναδειχθὲν Συμβούλιον συνεκροτήθη εἰς Σῶμα ὡς ἀκολούθως:

Γεώργιος Καραπάνος, Πρόεδρος
Εὐστάθιος Μῖχος, Ἀντιπρόεδρος
Χαράλαμπος Οἰκονόμου, Ἀντιπρόεδρος
Ἐπαμεινώνδας Μαυρουλίδης, Γεν. Γραμματεὺς
Ἰωάννης Παπαδόπουλος, Εἰδικὸς Γραμματεὺς
Ἰωσὴφ Λίτινας, Ἔφορος Λέσχης
Μαρία Καταμπελίση, Ἔφορος Ὑποκαταστημάτων
Νικόλαος Κωστόπουλος, Ἔφορος Τύπου
Στυλιανὸς Γιακουμῆς, Σύμβουλος
Ζαχαρίας Δραμουντάνης, Σύμβουλος
Δημήτριος Κωνσταντινίδης, Σύμβουλος
Στυλιανὸς Μανέας, Σύμβουλος
Κων)νος Σιάφος, Σύμβουλος
Γεώργιος Μπονάνος, Σύμβουλος
Δημήτριος Χαρίτος, Σύμβουλος
Κων)νος Ξυνόγαλος, Σύμβουλος
Κων)νος Πουλής, Σύμβουλος

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῇ ἐπανεκλογῇ του ἀπηύθυνε πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου τὴν ἀκόλουθον ἀπὸ 6.3.63 ἀνακοίνωσιν:

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Σᾶς συγχαίρομεν διότι, διὰ τῆς καθολικῆς συμμετοχῆς σας εἰς τὴν ἐκλογικὴν μάχην ἐπεδείξατε τὸ ὕψος τῆς συνδικαλιστικῆς σας ὡριμότητος, συγχρόνως δὲ καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς δυνάμεως εἰς τὴν ὁποίαν στηρίζεται τὸ οἰκοδόμημα τῶν διεκδικήσεών σας.

Συναισθανόμενοι πλήρως τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης τὴν ὁποίαν συνεπάγεται ἡ τοιαύτη ἐμπιστοσύνη σας, σᾶς ὑποσχόμεθα ὅτι θὰ ἐντείνωμεν διὰ μίαν εἰσέτι περίοδον

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον τοῦ Προέδρου κ. Γ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ

Ἐγγίζει ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θὰ συνέλθη ἡ Συνέλευσις τῶν Μετόχων τῆς Τραπέζης. Ὁ ἔξω κόσμος — δηλαδὴ ὁ κόσμος ποὺ δὲν ἐγνώρισε ἐκ τοῦ πλησίον τί θὰ πῇ Συνέλευσις τῶν Μετόχων ὄχι μονάχα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων Τραπεζῶν — τὴν περιμένει ὡς ἕνα σοβαρὸν ἐτήσιον γεγονὸς διότι ἔχει πιστέψει — ἔχει πλανηθῆ οὐσιαστικῶς καὶ ἀσφαλῶς — πὼς μέσα εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς συνόδου θὰ λεχθοῦν τόσο σοβαρὰ... πράγματα καὶ θὰ ληφθοῦν ἱστορικαὶ διὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου ἀποφάσεις.

Δυστυχῶς αὐτὴ εἶναι ἡ σημερινὴ πραγματικότης. Διότι εἴτε τὸ θέλομεν εἴτε ὄχι, σκοπὸς τῆς Συνελεύσεως δὲν εἶναι νὰ ἀκούσῃ τὸν ἔγγραφον ἀπολογισμὸν ἑκάστου Διοικητοῦ ἢ Προέδρου, ἀλλὰ ἔχει ὡς καθῆκον νὰ ἐρευνήσῃ καὶ νὰ ἀσκήσῃ κριτικὴν ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν οἰκονομικῶν καὶ διοικητικῶν πράξεων τῆς λογοδοτούσης διοικήσεως καὶ νὰ ἐκφέρῃ τὰς ἀντιλήψεις αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο ν' ἀποβοῦν ὠφέλιμοι διὰ τὴν ἑδραίωσιν τῆς θέσεως τοῦ Ἱδρύματος καὶ τὴν περαιτέρω πορείαν αὐτοῦ. Θὰ ἐρωτήσῃ βέβαιά τις πῶς εἶναι δυνατὸν ν' ἀσκηθῇ μία τοιαύτη ἐποικοδομητικὴ κριτικὴ ὅταν:

1) Ἕνας πολυσέλιδος ἀπολογισμὸς κοινοποιεῖται μίαν ὥραν πρὶν ἀρχίσῃ ἡ συνέλευσις, καὶ

2) Ὁ ἀπολογισμὸς αὐτὸς δὲν ἀναφέρει, σχεδόν, τίποτε διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Διοικητικῆς μηχανῆς, ἀλλὰ περιορίζεται μὲ μακρολογίαν νὰ ἐκθέσῃ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς χώρας — ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐκινήθη ἡ Ἐπιχείρησις — καὶ τὴν διαγραφομένην προοπτικήν.

Ἡ Συλλογικὴ Ἐκπροσώπησις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δύο ἐρωτημάτων ἔχει δώσει πρὸ πολλοῦ καὶ ἐπαναφέρει ἐδῶ τὶς ἀπαντήσεις.

Πρῶτον ἐπέκρινε καὶ ἐκαυτηρίασε τὴν ἐνέργειαν τῆς διανομῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ, ὡς γίνεται σήμερον. Καὶ ἐπρότεινεν ὅπως ὁ ἀπολογισμὸς ἀποστέλλεται μίαν ἑβδομάδα τοὐλάχιστον ἐνωρίτερον εἰς τοὺς μετόχους.

Δεύτερον ὁ ἀπολογισμὸς πρέπει νὰ δίδῃ σαφῆ εἰκόνα τῆς Διοικητικῆς δραστηριότητος καὶ τοῦ ἐν γένει Διοικητικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Τραπέζης. Καὶ νὰ μὴν ἀφήνῃ οὕτω τοὺς Μετόχους νὰ «καθεύδουν» ὅτι ἡ Τράπεζα διοικεῖται ὁμαλῶς καὶ πορεύει μεγαλειωδῶς.

Ἰδοὺ διατί θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ὡς διεξάγεται τὸ σοβαρώτατον αὐτὸ ἔργον πόρρω ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ λέγηται συνέλευσις καὶ ὁ προσήκων χαρακτηρισμὸς εἶναι «διὰ τὸν τύπον» συνέλευσις.

Οἱ Μέτοχοι κουρασμένοι ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς πολυσελίδου ἐκθέσεως τοῦ Διοικητοῦ — τοῦ οἱουδήποτε Διοικητοῦ — ἂν ὄχι πάντοτε, πλειστάκις δὲν τείνουν εὐήκοον οὖς πρὸς τὰς ἄλλας κατευθύνσεις, πολὺ δὲ περισσότερον, δὲν θέλουν ν' ἀκούσουν τὴν φωνὴν ἐκείνην ἡ ὁποία εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη μὲ τὰ συμφέροντά των. Τὴν φωνὴν τῆς ἐκπροσωπήσεως τοῦ παράγοντος «ἐργασία», ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεώς των στηρίζεται τὸ οἰκοδόμημα τὸ ὁποῖον ἐκτίσθη μὲ τὸ ἰδικόν τους χρῆμα, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν ἰδικόν του ἱδρῶτα.

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΔΙΕΚΟΠΗ ΗΔΗ Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΛΥΘΡΥΛΗΤΟΥ ΕΡΓΑΤ. ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

ΥΠΟ ΤΟ ΣΥΝΕΧΕΣ ΣΦΥΡΟΚΟΠΗΜΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Θ' ΑΠΟΣΥΡΘΗ ΤΕΛΙΚΩΣ;

Ἀποκορύφωμα ἐπιτυχίας τοῦ ἀγῶνος τῶν Τραπεζικῶν Ὑπαλλήλων, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας, ἦτο ἡ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἀναγγελθεῖσα τὴν 7ην Φεβρουαρίου διαγραφὴ τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὰ ἀσφαλιστικὰ θέματα, ἄρθρου 27 τοῦ Νομοσχεδίου. Τὸ γεγονὸς τοῦτο συντελεσθὲν εὐθὺς μετὰ τὴν «κατ' ἀρχὴν» ἐπιψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου καὶ πρὸ τῆς κατ' ἄρθρον συζητήσεως αὐτοῦ, δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς πρωτοφανὴς ἐπιτυχία τῶν ἐργαζομένων καὶ δεῖγμα τῶν δυνατοτήτων καὶ τῆς ὠφελιμότητος μιᾶς πεισμόνου πάλης. Μὴ ὑπάρχοντος ἀφ' ἑνὸς νομικοῦ τρόπου διατυπώσεως καὶ ἐφαρμογῆς τῶν ὑποσχέσεων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς 1ης Φεβρουαρίου καὶ ἐν ὄψει τοῦ ἔτι μεγαλυτέρου σάλου, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπροκαλεῖτο εἰς περίπτωσιν ὑπαναχωρήσεων, ἐμπλοκῶν ἢ καὶ ἁπλῶν ἡμιμέτρων ἐπὶ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ θέματος, τὸ Ὑπουργεῖον ἀπέσυρεν ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον.

Ἀλλὰ ἡ περὶ τὸ Νομοσχέδιον ὑπόθεσις δὲν ἀφεώρα μόνον τὸ Ἀσφαλιστικὸν θέμα. Αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου ἔθιγον τὰ ἀπὸ ἐτῶν ἐκκρεμοῦντα ζωτικά, γενικῆς φύσεως, αἰτήματα τῶν ἐργαζομένων, ὅσαι δὲ ἐξ αὐτῶν δὲν διετήρουν τὰς ὑφισταμένας ἀπαραδέκτους καταστάσεις, εἰσήγαγον δυσμενεστέρας. Οὕτω, εἰς τὸ φύλλον μας τῆς 15.11.62 εἴχομεν ἀναγράψει, τὰ κυριώτερα εἰς βάρος τῶν ἐργαζομένων σημεῖα, ἤτοι: Τὴν δέσμευσιν τοῦ Δ.Δ.Δ.Δ. (Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου) ἀπὸ τὴν γνώμην τῶν Κρατικῶν Λειτουργῶν, οἵτινες μεταφέρουν τὴν πάντοτε ἀρνητικὴν ἐπὶ τῶν θεμάτων βελτιώσεως τῶν ἀποδοχῶν ἑκάστοτε κυβερνητικὴν ἄποψιν. Τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν ἀπὸ τὴν εὐθύνην τῶν τοιούτων παρεμβάσεων καὶ τὴν μετάθεσιν αὐτῆς εἰς τὸ ὑπὸ τὴν Κρατικὴν ἐπιρροὴν τελοῦν Δ.Δ.Δ.Δ. Τὸν περιορισμὸν τῶν 6 Δ.Δ.Δ.Δ. εἰς 1 καὶ τὴν κατάργησιν τῶν προθεσμιῶν μὲ βεβαίαν συνέπειαν τὴν εἰς τὸ διηνεκὲς παραπομπὴν τῆς ἐκδόσεως τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων. Τὴν διατήρησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ὅπως αὐθαιρέτως παραπέμπῃ εἰς τὴν Διαιτησίαν τὰς διενέξεις ἐργοδοτῶν — ἐργαζομένων καὶ τὴν διαίαν οὕτω διακοπὴν παντὸς ἀγῶνος τῶν τελευταίων κλπ.

Ἤδη ἡ θέσις τῆς Ὁμοσπονδίας μας ἐπ' αὐτῶν ἦτο σαφής. Πέραν τῶν ἐπὶ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ διατά-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΠΟΙΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΜΑΣ ΥΠΕΣΤΗΡΙΞΑΝ

Τὰς ἀπόψεις τῆς Ὁμοσπονδίας μας αἵτινες ἀπετέλουν καὶ τὴν βάσιν τῶν γενικωτέρων ἐργατικῶν ἀπόψεων ὡς πρὸς τὸ ἀσφαλιστικὸν μέρος τοῦ Νομοσχεδίου, ὑπεστήριξαν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνητικῆς παρατάξεως οἱ κάτωθι Βουλευταί, πρὸς οὓς ἡ τάξις μας λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἰδιαζόντως δύσκολον, λόγῳ πολιτικῆς τοποθετήσεως, θέσιν των, ἐκφράζει ὁμοῦ μὲ τὰς εὐχαριστίας της καὶ τὴν ἰδιαιτέραν της ἐκτίμησιν.

1. Γκελεστάθης Ἀθανάσιος	Βουλευτὴς	Φωκίδος
2. Δημητρᾶτος Ἀριστείδης (τέως Ὑπουργὸς Ἐργασίας)	»	Ἀθηνῶν
3. Κατσιάμπας Φώτιος (Εἰσηγητὴς Πλειοψηφίας)	»	Τρικάλων
4. Κοντογιαννόπουλος Νικόλαος	»	Ἠλείας
5. Πατέρας Διαμαντῆς	»	Χίου
6. Σπεντζάρης Νικόλαος		Ἠλείας

Ὡσαύτως ὁ Κλάδος μας ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας του πρὸς ἅπαντα τὰ κόμματα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ τοὺς ἀξιοτίμους κ. κ. Βουλευτὰς αὐτῶν διὰ τὴν καθολικὴν καὶ ἔνθερμον ὑποστήριξιν τῶν Τραπεζοϋπαλληλικῶν καὶ γνησίων Ἐργατοϋπαλληλικῶν θέσεων ἔναντι τοῦ Νομοσχεδίου.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΥΤΩΝ

Κατὰ τὸ παρελθόν, ἐν συζητήσει τοῦ κ. Διοικητοῦ μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου, ὁ πρῶτος ὑποστηρίζων τὴν μὴ ὕπαρξιν δυνατότητος ἱκανοποιήσεως ὡρισμένων οἰκονομικῆς φύσεως ζητημάτων τῆς τάξεως, ἐδήλωσεν ὅτι τὸ δι' ἀντιμετώπισιν ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων παρακρατούμενον ποσὸν κατὰ τὸν ἐτήσιον ἰσολογισμόν, οὐχὶ μόνον δὲν εἶναι ὑπερβολικόν, ἀλλ' ἀτιθέτως κατώτεραν τοῦ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένου. Ὁ Πρόεδρος εἰς ἀπάντησιν ἐδήλωσεν ὅτι δὲν εἶναι παρα δεκτὸν νὰ γίνωνται τοποθετήσεις ἐγκλείουσαι κινδύνους, ἀναπτύξας τὰς ἐν προκειμένῳ ἀπόψεις του ἐγκειμένας κυρίως εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ τοποθέτησιν ἱκανῶν διευθυντῶν. Ἤδη ἐξ ἐγκύρου πηγῆς μᾶς παρέχεται ἡ πληροφορία περὶ δυσμενοῦς ἐξελίξεως σοβαρᾶς τοποθετήσεως. Παρὰ τὸ ἔγκυρον τῆς πληροφορίας ὁμολογοῦμεν ὅτι ἀδυνατοῦμεν νὰ πιστεύσωμεν περὶ τῆς ἀκριβείας της.

Δραττόμενοι ὅμως τῆς εὐκαιρίας δηλοῦμεν ὅτι ἡ ἐκπροσώπησις ἐν ἢ περιπτώσει βεβαιωθῇ περὶ οἱασδήποτε ἐπισφαλοῦς χορηγήσεως, ἥτις κατέστη τοιαύτη ἐκ τῆς ἐξελίξεως σταθμητῶν παραγόντων, θὰ λάβῃ ἄτεγκτον θέσιν καὶ θὰ ἀξιώσῃ τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ἐνεργησάντων τὴν χορήγησιν, μὴ οὖσα διατεθειμένη ν' ἀνεχθῇ ὅπως τὰ σφάλματα τῶν ἄλλων πληρώνωνται ἀπὸ τοὺς ἀνευθύνους καὶ μοχθοῦντας συναδέλφους.

ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΙΣ

Τὴν θέλησιν ἢ μᾶλλον τὸ «βίτσιο» της, ἡ Διοίκησις, νὰ κάμῃ ἑκάστοτε προωθήσεις «κατ' ἐκλογὴν» μᾶς τὸ παρουσιάζει ὡς δικαίωμά της. Τοῦτο βεβαίως τῆς τὸ ἀμφισβητοῦμε, διότι ἂν ἀντλῇ ἀπὸ τὸν ἀνεκδιήγητον Ὀργανισμὸν Ὑπηρεσίας αὐτὸ τὸ δικαίωμα, δὲν τῆς ἐπιτρέπεται νὰ κάμῃ κατάχρησιν αὐτοῦ. Ἱκανοποιοῦσα δηλαδὴ τὴν αὐταπάτην της διὰ σχηματισμὸν κύκλου πραιτωριανῶν νὰ πικραίνῃ, νὰ ἐξοργίζῃ καὶ ἀνὰ ἀχρηστεύῃ ἠθικῶς τὸ πλῆθος τῶν ἱκανῶν καὶ ἀρίστων συναδέλφων, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων στηρίζουν ὁλόκληρα Ὑποκ)τα.

Ἀλλὰ ἡ Διοίκησις δὲν δύναται ἀσφαλῶς νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι εἶναι δικαίωμά της χάριν τῆς ἐπιλογῆς τῶν ὀλίγων «τυχηρῶν» νὰ καθυστερῇ ἐπὶ μῆνα ὁλόκληρον τὴν κοινοποίησιν τῶν προαγωγῶν καὶ προσαυξήσεων τῶν κανονικῶς καὶ πρὸ παντὸς ἠθικῶς λαβόντων ταύτας. Διότι ἡ Διεύθυνσις Προσωπικοῦ — ἄ!, μὴ μᾶς εἰπῆτε τί-

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΑ ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ

Ὁ φίλος μου ἔθεσε τὸ ἐρώτημά του ἀπ' εὐθείας, χωρὶς προεισαγωγές:

— Διάβασες τὴν ἐγκύκλιο Δ)σεως, σειρὰ Α' ἀριθ. 1)2.1.63, ποὺ μοιράστηκε σ' ὅλους μας στὴν Τράπεζα; μ' ἐρώτησε.

— Βεβαιότατα τὴν διάβασα, ἀπάντησα. Λοιπόν, ἔχεις νὰ παρατηρήσης τίποτε;

— Ἂν ἔχω λέει;... Καὶ πολλὰ μάλιστα... Τὸ πιὸ σπουδαῖο ὅμως, ποὺ πρέπει νὰ σοῦ πῶ, εἶναι πὼς τὸ διάβασμά της μοῦ ἔφερε, ἄθελα, στὸν νοῦ τὴν εἰκόνα ἑνὸς ἀγάλματος τοῦ Ἁγίου Σεβαστιανοῦ, ποὺ βρίσκεται στὴν ἐκκλησία τῶν ὁμωνύμων κατακομβῶν στὴ Ρώμη: Τὸ ἄγαλμα παριστάνει τὸν Ἅγιο νεκρό, μὲ τὸ σῶμα του γεμᾶτο ἀπ' τὰ βέλη, ποὺ ἀπ' τὰ τρυπήματά τους πέθανε. Φαντάσου τί πόνους θὰ αἰσθανότανε ὁ μάρτυς κάθε φορὰ ποὺ κι' ἕνα καινούργιο βέλος ἔμπαινε στὸ σῶμα του...

— Καλά, ἀγαπητέ μου, ἀλλὰ τί σχέσι ἔχει ἡ εἰκόνα αὐτὴ μὲ τὴν ἐγκύκλιο τῆς Τραπέζης; ρώτησα τὸν φίλο μου, λίγο ἐνοχλημένος.

— Ἔχει ψυχολογικὴ σχέσι, φίλε μου. Ἀλλὰ φαίνεται πὼς διάβασες στὰ πεταχτὰ τὴν ἐγκύκλιο αὐτὴ καὶ δὲν συνέλαβες τὸ πλῆρες της νόημα. Δὲν εἶδες σὲ κάθε παράγραφό της ποὺ ἀναγράφεται ἡ στερεότυπη φράσι «... μὲ ἐτησίαν οἰκονομικὴν ἐπιβάρυνσιν τῆς Τραπέζης ἐκ δρχ. ...», ἤ, «... ἐκ τοῦ ὁποίου ἡ Τράπεζα ἐπεβαρύνθη», ἤ, «... ἡ χρῆσις τοῦ 1962 ἐπεβαρύνθη»; Διαβάζοντας, λοιπόν, τὶς φράσεις αὐτές, στὶς ὁποῖες τὸ ρῆμα «ἐπιβαρύνομαι» καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ παράγωγον οὐσιαστικὸν ἐπαναλαμβάνεται 15 ὁλόκληρες φορὲς μέσα στὸ κείμενο τῆς ἐγκυκλίου, ἔνοιωθα σὰν νὰ μὲ τρυποῦσε κάτι τὸ αἰχμηρὸ στὸ σῶμα μου κι' ἀπὸ ἀντανάκλασι σήκωνα τὸν ὦμο μου... Δὲν μποροῦσε δὰ ὁ συντάκτης τῆς ἐγκυκλίου νὰ βάλη στὸ τέλος μιὰ παράγραφο καὶ νὰ πῆ: «Συνολικὴ οἰκονομικὴ ἐπιβάρυνσι τῆς Τραπέζης ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω ληφθέντων ὑπὸ τῆς Τραπέζης ὑπὲρ τοῦ Προσωπικοῦ μέτρων, προαγωγῶν κλπ. δραχμαὶ τόσαι...»; Βεβαίως μποροῦσε, ἀλλὰ ἡ σκέτη αὐτὴ ἀναγραφὴ δὲν θὰ εἶχε τὸ ἴδιο ψυχολογικὸ ἀποτέλεσμα στοὺς ἀναγνῶστες, μὲ ἐκεῖνο ποὺ ἔχει ἡ συνεχὴς ἐπανάληψις τῆς ἰδίας μνείας. Ἡ ἐπαναλαμβανομένη αὐτὴ φράσις μὲ κάνει νὰ νοιώθω τὴν Τράπεζα σὰν νὰ λέῃ μὲ δυσφορία στοὺς ὑπαλλήλους της: «Μοῦ ἀφαιρέσατε τόσα καὶ τόσα ἀπ' τὰ κέρδη μου μέσα σ' ἕνα χρόνο. Κυττᾶξτε πόσα μοῦ στοιχήσατε. Κατόπιν λοιπόν, αὐτῶν, εὔλογον θὰ εἶναι νὰ παύσετε νὰ διανοῆσθε ὑποβολὴν καὶ ἄλλων αἰτημάτων». Ἂν τυχὸν δὲ — συνέχισεν ὁ φίλος μου — ἔπεφτε ἡ ἐγκύκλιος αὐτὴ στὰ χέρια ἑνὸς τρίτου, δὲν ἀποκλείεται ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ν' ἀναφωνοῦσε μ' ἐνθουσιασμό: «Μωρέ, γιὰ ἰδὲς πόσα λεπτὰ πῆραν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς!...». Ἐνῶ ἡ πραγματικότητα εἶναι ἄλλη: Ἀποτελεῖ φυσιολογικὸ φαινόμενο γιὰ κάθε Ὀργανισμὸ ἡ προαγωγὴ τῶν ὑπαλλήλων του καὶ ἡ ἀντίστοιχη αὔξησι τῶν ἀποδοχῶν τους. Ἐξ ἄλλου, ἡ μέριμνα γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ ἐπιμόρφωσι τῶν ὑπαλλήλων ἐνδιαφέρει τὸ κάθε Ἵδρυμα, ἀφοῦ πάνω σ' αὐτὴν θὰ βασισθῆ ἡ ἀρτιώτερη λειτουργία του — καὶ τὰ περισσότερα κέρδη του. Λὲς νὰ ἐπιμορφώνῃ τοὺς ὑπαλλήλους της ἡ Τράπεζα χάριν ψυχαγωγίας των; Δὲν τὸ φαντάζομαι... Μ' ὅλα ταῦτα ὅμως — προσέθεσεν ὁ φίλος μου — ἡ ἐγκύκλιος αὐτὴ δὲν εἶπεν ὅλη τὴν ἀλήθεια. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ἀκόμη ἔξοδα ποὺ ἔκαμεν ἡ Τράπεζα «κατὰ τὴν παρελθοῦσαν χρῆσιν» γιὰ τοὺς ὑπαλλήλους της καὶ τὰ ὁποῖα θὰ ἔπρεπε ἐπίσης νὰ μνημονευθοῦν...

— Ὑπάρχουν κι' ἄλλα ἔξοδα; τὸν διέκοψα θορυβημένος.

— Ἂμ δὲν ὑπάρχουν;... Ὁ ἄφθονος φωτισμός, τὰ καλοριφέρ, οἱ κλιματισμοί, γιὰ ποιούς λειτούργησαν; Δὲν ἔπρεπε νὰ συμπεριληφθοῦν κι' αὐτὰ στὶς οἰκονομικὲς «ἐπιβαρύνσεις» ποὺ ὑπέστη ἡ Τράπεζα τὸν περασμένο χρόνο; Καὶ αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦσαν μέρος τῆς φροντίδος της ὑπὲρ τοῦ Προσωπικοῦ, ἢ ὄχι;...

Ὁμολογῶ πὼς στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ τοῦ ἐπιχειρηματολόγου φίλου μου δὲν μπόρεσα ν' ἀντιτάξω τὴν παραμικρὴ ἀντίρρησι, καὶ παραδέχτηκα τὴν ὀρθότητά τους σιωπῶν...

Ν. Φρ-ς

ΑΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Ἀπόκρεω ὁ Σύλλογος ὠργάνωσε καὶ ἐφέτος τὸν μεγάλον Ἀποκριάτικον χορόν του εἰς γνωστὸν Κέντρον τῶν Ἀθηνῶν, τὴν 15ην Φεβρουαρίου. Κατεβλήθη πᾶσα προσπάθεια ὅπως οἱ συμμετασχόντες συνάδελφοι, τὰ συνοδεύοντα αὐτοὺς μέλη τῶν οἰκογενειῶν των καὶ οἱ προσκεκλημένοι των ἐν πάσῃ δυνατῇ ἀνέσει διέλθουν μίαν εὐχάριστη, διασκεδαστικὴ καὶ ἀλησμόνητη βραδυά.

Ὑπογραμμίζεται μετ' ἰδιαιτέρας ἱκανοποιήσεως ἡ εὐγενὴς προσφορὰ εἰδῶν παρὰ πλείστων γνωστῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ τὰ ὁποῖα ἐκληρώθησαν μεταξὺ τῶν συμμετασχόντων. Εἰς ἑτέραν στήλην ἀναγράφονται αἱ ἐν λόγῳ Ἐπιχειρήσεις πρὸς ἃς καὶ πάλιν τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας του.

Ἰδιαιτέραν ἐπίσης ἐπιτυχίαν ἐσημείωσαν καὶ οἱ εἰς τὸ σαλόνι τῆς Λέσχης μας λαβόντες χώραν παιδικοὶ χοροὶ τῆς 20ῆς καὶ 22ας Φεβρουαρίου. Χάρις εἰς τὸ πλούσιο πρόγραμμα (μουσική, τραγούδια, σκὲτς) καὶ τὰς φροντίδας τῶν συναδέλφων κυριῶν Μυλωνοπούλου, Μαραγκοῦ καὶ δίδων Κατζούρη καὶ Ἀντωνοπούλου, τὰ συμμετασχόντα τέκνα τῶν συναδέλφων ἔζησαν ἕνα χαρούμενο, ξένοιαστο ἑορταστικὸ ἀπόγευμα, μέσα σὲ μιὰ ἐγκάρδια οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα. Ἀνωτέρω ἕνα στιγμιότυπο ἀπὸ τὸν παιδικὸ χορό.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΟΣΕΦΕΡΑΝ ΔΩΡΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΧΟΡΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΗΣ 15.2.63

1) Ἀ)φοὶ Τσαούση — Αἰόλου 86.
2) Α.Β.Ε. Μακρόπουλος — Κορνάρου 4.
3) Βιομηχανία Καλτσῶν Ἰάκ. Δαρζέντα — Κολοκοτρώνη 33.
4) Μεταξοβιομηχανικὴ Ἑταιρία «ΒΟΜΒΥΞ» — Ἑρμοῦ 52.
5) Ἀ)φοὶ Διαμαντῆ — Μητροπόλεως 48.
6) Κατάστημα Β. Μαραγκόπουλου — Ντέκα 10.
7) Ἀνώνυμος Μεταξοϋφαντουργικὴ Ἑταιρία «ΝΙΚΗ» — Ντέκα 3.
8) Ὑφαντουργικὴ Ἑταιρία «Χαρ. Καρακωστάνογλου & Υἱὸς» — Καραϊσκάκη 5, Νίκαια.
9) Ὑφαντουργικὴ Ἑταιρία «ΜΕΛΙΣΣΑ» (Π. Γυφτόπουλος) — Πραξιτέλους 24.
10) Βιοτεχνία γυναικείων ἐσωρούχων «Μίλτος Ζαφείρης» — Ἀθηναΐδος 3.
11) Α.Ε. «ΚΑΤΡΑΝΤΖΟΣ ΣΠΟΡ».
12) Ἐριουργία Λαναρᾶ «ΧΡΙΣΛΑΝ» — Τέρμα Κολοκυνθοῦς.
13) Ἑταιρία «ΔΑΦΝΗ» — Γερανίου 28.
14) Χαΐμ Ναχμίας & Υἱοὶ — Πανδρόσου 10.
15) Α.Ε. ὑφασμάτων «ΑΘΗΝΑΪΚΗ» — Καλαμιώτου 4.
16) Α.Ε. «Μπριτάνια» — Πανδρόσου 1.
17) Ἀ)φοὶ Γαλελιανοῦ — Δουκίσσης Πλακεντίας 5.
18) Α.Ε. «ΖΥΘΟΠΟΙΙΑ Κ. ΦΙΞ».
19) Τσακαρισιάνος — Μαρίνογλου (Ἔλαια) — Σοφοκλέους 68.
20) Ἑταιρία Οἴνων & Οἰνοπνευμάτων «ΒΟΤΡΥΣ» — Ἀμαλίας 20.
21) Ἐργοστάσιον Ψυγείων Πάγου Σ. Καλέμης & Υἱὸς — Λυσικράτους 8.
22) Ὀλυμπιακὴ Ἀεροπορία — Ὄθωνος 6.
23) Ἑλληνικὴ Ζυθοποιΐα «ΑΛΦΑ» — Π. Ράλλη 24, Ρούφ.
24) Α.Ε. Καραντάνη — Πεσματζόγλου 3.
25) Καπνοβιομηχανία «ΕΘΝΟΣ» Γ. Κεράνης — Ἀθηνῶν 37-39, Πειραιεύς.
26) Ἀντώνιος Ἀπαλλίδης, Ὑαλικὰ — Οἰκιακὰ σκεύη — Βασ. Κωνσταντίνου 41δ, Πειραιεύς.
27) Δημήτριος Καλογιάννης — Πανεπιστημίου 64.
28) Ζαχαροπλαστεῖον «Μασκωτίτσα» — Λεωφ. Συγγροῦ 5.
29) Χαρίλαος — Κανελλόπουλος Α.Ε. — Χρήστου Λαδᾶ 2.
30) Κλωστοϋφαντήρια Αἰγαίου — Μ. Ἀσίας 28, Πειραιεύς.
31) ΖΑΑΕ — Ὁμηρίδου Σκυλίτση 60, Πειραιεύς.
32) Ἀθανάσιος Φίλος — Περικλέους 17.
33) Νικολόπουλος — Κοντοὲ — Καλαμιώτου 25.
34) Σοκολατοποιΐα «ΙΟΝ» — Κεχαγιᾶ 59, Ν. Φάληρον.
35) Διονύσιος Ραζῆς, Μελισσοκομία «ΝΕΚΤΑΡ» — Σωκράτους 23.
36) Α.Ε. HELLENIKA, Καλλυντικὰ — Ἀμαλίας 26.
37) Καπνοβιομηχανία «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ».
38) ΚΡΕΑΚΟ — Νικήτα 7, Πειραιεύς.
39) Α.Ε. «ΙΖΟΛΑ».
40) Ν. Μακρινὸς — Ε. Βόσσου, Κρεοπωλεῖον — Ἀεροπαγίτου 6, Μακρυγιάννη.
41) Α.Ε. «Νέα Ξυλοτεχνία» — Δημοσθένους 5, Περιστέρι.
42) Ἐλαιουργικὴ Ἑταιρία «ΜΙΝΕΡΒΑ» — Σωκράτους 16.
43) Βιομηχανία Καλτσῶν ΠΟΥΡΝΑΡΑ — Τυδέως 13, Παγκράτι.
44) Ἑλληνικὴ Βιομηχανία Γάλακτος «Ε.Β.Γ.Α.».
45) Ἐργοστάσιον ὑποκαμίσων Ν. Ἀνδρεάδη — Ἀ)φοὶ Μουρατίδη — Γ. Κονδύλη 39, Νίκαια.
46) Καστρινόπουλος, Κατάστημα ὑποδημάτων — Βιζυηνοῦ 6, Νίκαια.
47) Ὑποδηματοποιΐα «CANDIA», Γ. Τιτάκη — Ἀριστοτέλους 8, Σούρμενα.
48) Ἐργοστάσιον Ὑποδημάτων, Κομνηνὸς — Πανάρετος — Βουλιαγμένης 420, Τράχωνες.
49) «Χρωμολάκ» — Ἀρχιμήδους 4, Καλλιθέα.
50) Λεμονίδης, Ἀντιπροσωπεία «BLENDAX» — Κρέμου 116, Καλλιθέα.
51) Ν. Λαγούτης & Υἱὸς — Νικήτα 5, Πειραιεύς.
52) Α.Ε. Βιομηχανία Σάπωνος «ΠΑΠΟΥΤΣΑΝΗ» — Πολυδεύκους 29, Πειραιεύς.
53) Καταστήματα «Εὐθυμιάδη» — Ἀθῆναι - Πειραιεύς.
54) Ἠλίας Καμσίζογλου — Πλ. Μητροπόλεως 4.
55) Ἀ)φοὶ Μυτιληναίου Ο.Ε. — Μικρᾶς Ἀσίας 57, Νίκαια.
56) Μαθιουδάκης Νικόλαος — Παν. Σκουζὲ 3.
57) Χρῆστος Κορδώσης — Ποικίλης 2.

Ἐπίσης ἡ Βιομηχανία Εἰδῶν Ἠλεκτρισμοῦ KELVINATOR προσέφερε πρόγραμμα ΣΚΕΤΣ διὰ τοῦ παγκοσμίου φήμης καλλιτέχνου - μίμου Τζὰκ - Νάϊτ.

ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΑ ΕΘΙΜΑ

Ἐν τῇ φύσει τι ποιεῖν, εὐγενές, ὠφέλιμον καὶ τερπνὸν ἐστίν.

Τὸ ἐκδρομικό μας σωματεῖο «Ἕνωσις Φιλάθλων Ἐθνικῆς Τραπέζης» ἱδρύθηκε τὸ 1927. Εἰς τὴν ἵδρυσιν αὐτοῦ συνέβαλαν κατὰ πολύ, μὲ τὸ εὐγενὲς καὶ παραγωγικό τους πνεῦμα, οἱ ἀείμνηστοι Διοικηταὶ τῆς Τραπέζης, τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ὁ σκοπὸς τοῦ σωματείου μας, εἶναι ἡ τουριστικὴ καλλιέργεια τῶν ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἡ ψυχαγωγία τῶν μελῶν αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ διότι ἡ ὁμοιόμορφη ἐκτέλεσις ἑνὸς ἔργου κατὰ μακρὰ χρονικὰ διαστήματα, δημιουργεῖ τὴν μονοτονία. Ἡ μονοτονία μειώνει τὴν ψυχικὴ εὐφορία τοῦ ἐργαζομένου. Ἡ μείωσις αὐτὴ εἶναι εἰς βάρος τῆς ὑγείας καὶ τῆς παραγωγῆς.

Ἡ Ἕνωσις Φιλάθλων καθηλωμένη εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην προσπαθεῖ, μὲ τὴν τουριστικὴ κίνησι, μὲ τὶς ἐκδρομές, σὲ φυσικὲς καλλονές, σὲ ἀρχαιολογικοὺς χώρους, σὲ βυζαντινὰ μουσεῖα, σὲ σημεῖα ἱστορικῶν μαχῶν, σὲ μεγάλα παραγωγικὰ ἔργα δημοσίου συμφέροντος καὶ σὲ χώρους περιέργων ἐδαφολογικῶν φαινομένων, (μεγάλων σπηλαίων, ἀπολιθωμάτων δασῶν κλπ.), νὰ διασκεδάση τὸ συναίσθημα τῆς μονοτονίας τῆς ζωῆς τοῦ ἐργαζομένου. Συνάμα δὲ ἀνάλογα μὲ τὶς ἐποχὲς καὶ ὅ,τι ταιριάζει σ' αὐτές, φροντίζει καὶ γιὰ κάποια ἰδιαίτερη ψυχαγωγία τῶν ὑπαλλήλων — μελῶν τῆς Τραπέζης σὲ κέντρα ἢ σὲ θρησκευτικὲς τελετές.

Μέσα στὴν 35ετῆ φυσιολατρικὴ ζωή της, ἡ παράδοσις αὐτὴ κρυσταλλώθηκε καὶ σὲ θρησκευτικὰ ἔθιμα. Κάθε χρόνο σὲ κάποια μέρα τοῦ Ἰανουαρίου, ἀνάλογα μὲ τὸν καιρό, ἔχει τὸ ἔθιμο νὰ κόβη τὴν βασιλόπιττα τῆς Πρωτοχρονιᾶς σ' ἕνα ἀστικὸ κέντρο πολυτελείας, διὰ τὴν ψυχαγωγία τῶν μελῶν της, τὰ ὁποῖα δὲν μποροῦν νὰ βγοῦν εὔκολα ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀθῆνα.

Φέτος ἡ γιορτὴ αὐτὴ ἔγινε τὴν 19)1)1963 εἰς τὸ πολυτελὲς Κέντρον «Καλαμπόκα». Διὰ τοὺς ἐκδρομεῖς, τοὺς πεζοπόρους καὶ τοὺς ὀρειβάτας ἀπεφάσισε νὰ κάμη μίαν ἐκδρομὴ τὴν 20)2)63 στὸ εἰδυλλιακὸ τοπίο τοῦ μοναστηριοῦ τῶν Σγουρῶν, ποὺ πῆρε τὸ ὄνομά του ἀπὸ τοὺς βυζαντινοὺς ἄρχοντας τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἀργολίδος κατὰ τὸν 12ον καὶ 13ον αἰῶνα, τοὺς Σγουρούς. Βρίσκεται σὲ μιὰ μαγευτικὴ τοποθεσία σὲ πυκνὴ βλάστησι πεύκης, μὲ ὄμορφες χαράδρες, μὲ ρέματα νεροῦ ποὺ κατεβαίνουν ἀπὸ ὑψηλοὺς βραχώδεις λόφους. Ἡ θέα πρὸς τὸν Εὐβοϊκὸ καὶ τὰ βουνὰ τῆς Εὐβοίας εἶναι ἀνοιχτὴ καὶ ἀλλέγρα. Παράλληλα στὸν κάμπο τὸν μικρό, κυλάει τὰ καθαρὰ νερά του ὁ ποταμὸς Βοιωτικὸς Ἀσωπός, τὰ ὁποῖα φέρνει ἀπὸ τὸν Κιθαιρῶνα καὶ τὸν Ἑλικῶνα καὶ τὰ ρίχνει στὸν Εὐβοϊκὸ κόλπο. Κοντὰ στὸ μοναστήρι, 2 χιλιόμετρα, βρίσκεται τὸ χωριὸ Συκάμινο μὲ τὶς ὄμορφες βυζαντινὲς ἐκκλησίες του τοῦ 12ου αἰῶνα.

Τὰ 2 πούλμαν τῆς τουριστικῆς ἐπιχειρήσεως «Διαγόρας ὁ Ὀλυμπιονίκης» μὲ τοὺς ἐξαιρετικοὺς ὁδηγούς των, διὰ τῆς Σκάλας Ὠρωποῦ, μᾶς ἄφησαν στὸ Συκάμινο, 56 χλμ. Β.Α. τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀρχίζει ἡ πορεία μας. Δὲν εἶναι μακρυνή, περίπου 45 λεπτὰ τῆς ὥρας. Μαζί μας εἶναι πολλοὶ συνάδελφοι καὶ μιὰ χρυσόξανθη Γαλλιδούλα. Ἐπίσης πολλὰ στελέχη τῆς Τραπέζης. Οἱ φυσιολάτραι κ.κ. Σπυρ. Βασιλόπουλος, Νικ. Ροδιάδης καὶ ὁ φίλος τῆς Τραπέζης μας κ. Θωμᾶς Α. Νούσιας μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐ.ἀ.

Ἡ πορεία μας εἶναι διασκεδαστικὴ καὶ ἡ ὁμάδα μας χαρωπὴ στὴ θέα. Μὲ ἀκολουθεῖ δίπλα μου μιὰ εὐφυὴς καὶ ὄμορφη κοπέλλα μὲ τὸ ἄσπρο τσουλούφι στὰ μαῦρα μαλλιά της ποὺ τὴν κάνει χαρακτηριστική. Ἀνεβαίνω σ' ἕνα ὑψηλὸ βράχο νὰ ἰδῶ τὴν ὁμάδα μας στὴν πορεία της ποὺ κινεῖται στὸν πεδινὸ δρόμο. Ἔ!, ἔ!, ἔ!, καὶ τί βλέπω. Ἕνα πλῆθος ἀπὸ κυρίους, κυρίες, κοπέλλες καὶ παιδιὰ μὲ πολύχρωμες τουριστικὲς φορεσιές, ποὺ φαίνονται σὰν ν' ἀρχίζουν νὰ σκαρφαλώνουν σὲ ὄμορφα τυρολέζικα τοπία.

Τί ὡραῖα ποὺ ξέρουν νὰ ποτίζουν τὴν ψυχή τους μὲ τὸ βάλσαμο τῆς ὀμορφιᾶς τῆς ἑλληνικῆς φύσεως!

Σὲ λίγο 60 ἄνθρωποι φθάνομε στὸ μοναστήρι τῶν Σγουρῶν, μὲ τοὺς ὄμορφους κήπους, τὶς λουλουδιασμένες ἀμυγδαλιές, τ' ἄσπρα κελλιά, τὴν ἐκκλησία καὶ τὸν τουριστικὸ ξενῶνα του. Οἱ καλόγρηες ποὺ μᾶς ξέρουν ἀπὸ ἄλλες ἐκδρομές, βγαίνουν νὰ μᾶς καλωσορίσουν. Ἀκοῦν ὅτι εἴμαστε ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ τρέχουν νὰ μᾶς περιποιηθοῦν σὲ ὅτι μᾶς εἶναι ἀπαραίτητο. Γνωρίζουν καλὰ τὸ θρησκευτικὸ τουρισμὸ καὶ ἀσχολοῦνται στὴ λαϊκὴ οἰκοτεχνία. Μετὰ τὴν προσευχή μας στὴν ἐκκλησία, μαζευτήκαμε ὅλοι μαζὶ μπροστὰ στὸν ξενῶνα. Στὰ μακρυὰ τραπέζια μὲ τὰ μπλὲ τραπεζομάντηλα ἁπλώνονται οἱ πῆττες καὶ τὰ τσουρέκια τῆς Ε.Φ.Ε.Τ. Ὁ στενός μας φίλος καὶ συνάδελφος κ. Ἰωάννης Α. Νούσιας, μᾶς κάμει μιὰ σύντομη καὶ ἀπέριττη ὁμιλία γιὰ τὶς φυσιολατρικὲς παραδόσεις καὶ τὰ θρησκευτικὰ ἔθιμα τῶν τελετῶν τῆς Ἑνώσεώς μας. Ὁ ἀρχαιότερος ἐκδρομεὺς καὶ συνάδελφος κ. Σπῦρος Βασιλόπουλος ἀρχίζει τὸ κόψιμο τῆς πῆττας. Ἡ Βασιλόπηττα γιὰ τὴν καλὴ χρονιὰ κόβεται, εἰς μνήμην τῶν ἐκλιπόντων Διοικητῶν. Κόβεται μὲ τὴν εὐχὴν διὰ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν χαρὰν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Διοικητῶν τῆς Τραπέζης, ὁλοκλήρου τοῦ Προσωπικοῦ αὐτῆς, τῶν συμβούλων τῆς ΕΦΕΤ καὶ τῶν παρευρισκομένων φίλων της. Τὸ κομμάτι ποὺ εἶχε τὸ νόμισμα τῆς χρυσῆς λίρας δόθηκε στοὺς συναδέλφους τοῦ Ὑπ)τος Νέας Ἰωνίας, μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν ὅλων ἡμῶν τῶν ἄλλων. Τὸ προσωπικὸν τοῦ μοναστηριοῦ ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν τήρησιν τῶν θρησκευτικῶν ἐθίμων. Μὲ ἐπίσκεψί μας στὶς βυζαντινὲς ἐκκλησίες τοῦ Συκαμίνου. Μὲ τραγούδια καὶ γλεντάκια στὴ Σκάλα Ὠρωποῦ, τὸ βράδυ ἤρθαμε στὸ μεγάλο ἔργο τῆς λίμνης τοῦ Μαραθῶνος καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὴν Ἀθῆνα, δίνοντας μεταξύ μας τὸν χαιρετισμὸ «καὶ τοῦ χρόνου παιδιά, μὲ ὑγεία καὶ χαρὰ καὶ μὲ πολὺν παρᾶ».

Ι.Α.Ν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Τερψιχόρη Κουρτέση (Κεντρικοῦ Καταστήματος) καὶ Βασίλειος Μεταλληνὸς (Λογιστής).

Φιλιὼ Βατικιώτου (Κεντρικοῦ Καταστήματος) καὶ Μιχαὴλ Διαμαντόπουλος (Ἐμπορικῆς Τραπέζης).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θερμῶς εὐχαριστῶ τοὺς συναδέλφους τῆς Ὑπηρεσίας μου διὰ τὴν συμπαράστασίν των εἰς τὸ δεινὸν δι' ἐμὲ πλῆγμα τῆς ἀπωλείας τοῦ πατρός μου.

Δημήτριος Κουρτάκης
Κεντρικὸν Κατάστημα
Ὑπηρεσία Εἰδικῶν Χορηγήσεων

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Εἰς μνήμην Θεοπίστης Ἀποστόλου, μητρὸς τοῦ Διευθυντοῦ Ὑπ)τος Ν. Ἰωνίας, τὸ Προσωπικὸν τοῦ Ὑποκ)τος ἀπέστειλεν ἀντὶ στεφάνου δρχ. 330 εἰς Στέγην Παιδιοῦ Ν. Ἰωνίας.

ΔΗΜ. ΚΟΥΤΡΕΛΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΑΚΤΙΝΟΓΡΑΦΙΑΙ ΟΔΟΝΤΩΝ
Θεμιστοκλέους 4 Ὁμόνοια
10—1 καὶ 5—8 2ος ὄροφος
Τηλ. 622.190

Ὑπεύθυνος Ὕλης
ΕΠΑΜΕΙΝ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ
Φωτάκου 4 — Βεΐκου

ποτα — ἐφαρμόζει τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος τῶν πολιτῶν εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν προαγωγῶν. Εὐνοηθέντας καὶ μή, τοὺς περιλαμβάνει εἰς μίαν ἀπόφασιν, εἰς μίαν ἐγκύκλιον. Ἔτσι λοιπὸν οἱ «ἐκτὸς λαχνοῦ» μοχθοῦντες συνάδελφοι, ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία, τὸ 90% τῆς ἑκάστοτε σειρᾶς — πλέον τῶν τυχόντων προσαυξήσεως — πρέπει νὰ περιμένουν μέχρις ὅτου τελειώση ἡ διαμάχη τῶν προστατῶν, μέχρις ὅτου ἐκκολαφθῆ ἡ ἑκάστοτε ἀπόφασις — τέρας. Ἐφέτος μάλιστα ἔπρεπε νὰ περιμένουν μέσα εἰς ηὐξημένας ἀνάγκας λόγῳ τοῦ ψύχους μὴ δυνάμενοι οὔτε διὰ προκαταβολῆς ν' ἀνανεώσουν τὰ ἐξαντληθέντα καύσιμα τῆς οἰκογενείας τους, νὰ πάρουν ἕνα πρόσθετο ροῦχο στὸ παιδί τους, νὰ καλύψουν τὰ κενὰ ποὺ δὲν εἶχαν προβλέψει διότι δὲν περίμεναν νὰ συμμαχήση σὲ τέτοιο σημεῖο καὶ ὁ χειμῶνας μὲ τοὺς ἐχθροὺς τῶν ἐργαζομένων. Αὐτὰ συμβαίνουν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τοῦ 1963. Τὴν Τράπεζαν ποὺ ἡ ἐργασία τοῦ Προσωπικοῦ της κυρίως τὴν ἀνεβίβασε εἰς τὸ ὕψος τοῦ δισεκατομμυρίου ἐτησίων κερδῶν.

ΝΑ ΑΞΙΟΠΟΙΗΘΟΥΝ

Καὶ ἐφ' ὅσον ἀσχολούμεθα μὲ τοὺς «κατ' ἐκλογὴν» ἂς εἰποῦμε καὶ κάτι παραπάνω. Λέγουν ὅτι οἱ οὕτω ἐπιλεγόμενοι προορίζονται νὰ στελεχώσουν τὴν Τράπεζαν, διότι ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου αὕτη θὰ στερῆται παντελῶς τῶν παλαιῶν στελεχῶν της. Σύμφωνοι. Συνεπῶς θὰ πρέπει νὰ ἐπιλέγωνται ὅσοι διαπρέπουν εἰς ἁπάσας τὰς Τραπεζικὰς ἐργασίας. Διότι δὲν δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν ἱκανὸν στέλεχος τὸν διαπρέποντα, ἔστω ἄριστα, ἐπὶ δεκαετίαν ἢ δεκαπενταετίαν εἰς μίαν ὑπηρεσίαν ἑνὸς μεγάλου Καταστήματος ἢ Ὑποκ)τος ἢ τῆς Διοικήσεως χωρὶς προηγουμένως νὰ διέλθη τὰς βασικωτέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης. Διατὶ τότε ἔχομεν τὸ περίφημον «Ὑπηρεσιακὴ Κατάρτισις» εἰς τὰ φύλλα Ποιότητος, τὸ ὁποῖον ἔχει φάγει κόσμο καὶ κοσμάκη; Ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἐλειτούργησεν αὐτό, ὅλως παραδόξως. Ἴσως οἱ δώσαντες τὰς προωθήσεις νὰ θεωροῦν ἐκ τῶν προτέρων τοὺς συναδέλφους τούτους ἀξίους νὰ χειρισθοῦν ἐπὶ εὐρυτέρου Τραπεζικοῦ ἐπιπέδου ὑποθέσεις τῆς Τραπέζης. Τότε ἔχουν καθῆκον νὰ τοὺς χρησιμοποιήσουν καταλλήλως ἀναθέτοντες εἰς αὐτοὺς εὐρύτερα ἀναλόγως τῆς κρίσεως καθήκοντα. Πέραν τοῦ ὅτι θὰ δοκιμάσουν τὸ εὔστοχον τῆς τοιαύτης κρίσεώς των (ἐκτὸς ἐὰν τὸ φοβοῦνται) ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ καλύψουν διὰ τῶν συναδέλφων τούτων τὰς κενουμένας ἢ τὰς δημιουργουμένας θέσεις στελεχῶν. Εἶναι ἄλλωστε καὶ δίκαιον μέτρον ἔναντι τῶν ἤδη, ἐντὸς πλείστων κινδύνων, χειριζομένων ἀπὸ ὑπευθύνων θέσεων (προϊσταμένων Λογιστηρίου — Ὑποδ)ντῶν καὶ Διευθυντῶν μικρῶν Ὑποκ)των) τὰς ὑποθέσεις τῆς Τραπέζης. Πολλοὶ τῶν τελευταίων ὑπόκεινται εἰς τὸν κίνδυνον ἀπωλείας ὄχι μόνον κατ' ἐκλογὴν προαγωγῆς ἀλλὰ κανονικῆς τοιαύτης, διότι ἐντὸς τῶν ποικίλων καὶ δυσχερῶν περιπτώσεων τὰς ὁποίας, ἀσκοῦντες πρωτοβουλίαν Τραπεζίτου πλέον, χειρίζονται, ὑπάρχει ἡ μεγάλη πιθανότης τοῦ λάθους, ἐνῶ οἱ πρῶτοι δὲν ἔχουν ξεφύγει ἀπὸ τὴν «στρωτὴ» καὶ κυρίως ἐκτελεστικὴν ἐργασίαν. Οἱ κοπτόμενοι ὅτι ἐφαρμόζουν τὴν δικαιοσύνην εἰς τὸ Ἵδρυμα καὶ πρῶτος ἐξ ὅλων ὁ κ. Διοικητής, ἂς ἴδουν καλύτερον τὸ θέμα.

ΑΝΕΞΑΝΤΛΗΤΟΝ ΘΕΜΑ — ΑΙ ΑΔΕΙΑΙ

Φωνάζουμε. Καταγγέλλουμε. Διαταγαὶ ἐκδίδονται καυστικαί, τρομεροὶ κεραυνοὶ κατὰ τῶν μὴ χορηγούντων τὰς ἀδείας Διευθυντῶν Ὑποκ)των. Καὶ ὅμως μερικοὶ ἢ πολλοὶ (εἶναι θέμα συνειδήσεως) δὲν ἀκούουν. Καὶ τὸ βιολὶ βιολάκι τους. Ἀπὸ Μάη σὲ Σεπτέμβρη καὶ μετὰ πάλι τὸν Μάη γιὰ τριφύλλι. Παράδειγμα τῆς τοιαύτης ἀναλγησίας μᾶς καταγγέλλονται τὰ Ὑποκ)τα Καρδίτσης καὶ Μακρυγιάννη. Ὁ Διευθυντὴς Καρδίτσης ἔφθασε νὰ δηλώνη ὅτι δὲν θὰ δώση τὶς ἄδειες διότι δὲν ἔχει Προσωπικὸν νὰ κάμη τὴν δουλειά του. Παρομοίας δικαιολογίας προβάλλει καὶ τὸ Ὑποκατάστημα Μακρυγιάννη, τὸ ὁποῖον ὅμως ἔχει συγκεντρώσει πολλαπλασίαν τοῦ γειτονικοῦ Ὑποκ)τος τοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἐργασίαν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχη τοὺς ἡμίσεις ἐκείνου ὑπαλλήλους. Μὲ ὅσους δηλ. ἤρχισε τὰς ἐργασίας του. Εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἀμφοτέρων τῶν Ὑποκ)των ὀφείλονται αἱ ἄδειαι καὶ τῶν πρὸ τοῦ 1962 ἐτῶν. Τὴν αὐτὴν εἰκόνα παρουσιάζουν ἀσφαλῶς καὶ ἄλλα Ὑποκ)τα, ἐφ' ὧν θὰ ἐπανέλθωμεν. Καὶ ἐρωτῶμεν: Ἕως πότε θὰ διαρκέση ἡ ἀσυδοσία; Κύριοι τῆς Διοικήσεως, θεωρεῖτε τὰ Ὑποκ)τα ἐπαρκῶς ἐπηνδρωμένα; Ἂν ναὶ διατί δὲν ἐλέγχετε τὴν παροχὴν τῶν ἀδειῶν καὶ δὲν ἐπιβάλλετε τὰς κυρώσεις τὰς ὁποίας τόσον διατυμπανίζετε; Ἔχετε ἀρκετὸν προσωπικὸν εἰς τὰς ὑπηρεσίας σας διὰ τὸν ἔλεγχον τοῦτον. Ἐὰν ὄχι, διατί εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δὲν ἐπανδρώνετε τὰ Ὑποκ)τα μὲ τὸ ἀνάλογον Προσωπικὸν συμφώνως πρὸς τὸ ρητὸν τοῦ κ. Διοικητοῦ «Διοικεῖν ἐστὶ προνοεῖν»; Ἡ σιωπὴ ἐνώπιον τῶν παραβατῶν τῶν διαταγῶν σας εἶναι συνενοχὴ εἰς τὸ εἰδεχθέστερον τῶν κοινωνικῶν ἐγκλημάτων: Τὴν κλοπὴν τῆς ἐργασίας.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς Ἐργασίας καλεῖται διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν νὰ ἐπέμβη. Τοῦ ἐτονίσαμεν καὶ τὸ ἀπεδείξαμεν, ὅτι εἴμεθα πρόθυμοι νὰ βοηθήσωμεν ὥστε ἡ τακτικὴ ἡ ὁποία ὑπονομεύει τὸ ἔργον του τῆς ἀπορροφήσεως τῆς ἀνεργίας καὶ φθείρει τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ὑπόστασιν τῶν συναδέλφων μας πρέπει νὰ σταματήση.

ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΟΛΗΠΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Πρὸ ἑξαμήνου ἡ Διεύθυνσις Γραμματείας ἔχει προτείνει τὴν αὔξησιν τοῦ ἐπιδόματος Πληροφοριοληπτῶν τῶν μεγαλυτέρων, πλὴν τῶν Ἀθηνῶν, πόλεων.

Ἡ Διεύθυνσις Προσωπικοῦ ὅμως ἀρνεῖται μὲ κάθε τρόπον. Ἄλλοτε διότι δὲν εἶναι ἀνάγκη ὁ πληροφοριολήπτης συνάδελφος νὰ χρησιμοποιῆ συγκοινωνιακὰ μέσα λόγῳ τῶν μικρῶν ἀποστάσεων, ἄλλοτε διότι διὰ τὶς μακρυνὲς ἀποστάσεις δὲν ὑπάρχει συγκοινωνία — ἂς πάη ὁ συνάδελφος μὲ τὰ πόδια — μπορεῖ ἴσως νὰ ἐσκέφθησαν ὅτι ὁ πληροφοριολήπτης ἐπαρχιακὸς συνάδελφος δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι καὶ εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένος ἀφοῦ θὰ ἔλθη εἰς ἐπαφὴν μὲ... χωριάτες.

Φαίνεται ὅτι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν συναδέλφων αὐτῶν δὲν ἐμπῆκε ἀκόμη κανεὶς ἰδιαιτέρως εὐνοούμενος ὥστε νὰ ἱκανοποιηθῆ ἡ κατηγορία κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ βασιλικοῦ καὶ τῆς γλάστρας.

Ο κ. ΕΥΤΡΑΠΕΛΟΣ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εἴδομεν εἰς τὰς στήλας γνωστοτάτης ἡμερησίας ἀπογευματινῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν ἐπιστολὴν ἀναγνώστου της ὁ ὁποῖος ὑποδεικνύει τὴν «σοφωτάτην» (!) λύσιν τοῦ προβλήματος τῶν αὐξήσεων τῶν μισθῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν. Νὰ μειωθοῦν οἱ μισθοὶ τῶν Τραπεζικῶν! Μπρὲ ποῦ ἦταν τόσον καιρὸ ὁ κύριος αὐτός; Καὶ δίνουμε τόσον συνάλλαγμα διὰ νὰ εἰσάγομεν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν ἠλεκτρονικοὺς ἐγκεφάλους. Διαθέτομεν τέτοια «φρέσκα» μυαλὰ καὶ καταπονούμεθα μὲ τὴν ἐξεύρεσιν μέσων διὰ νὰ ἀνταπεξέλθωμεν εἰς τὰ σύγχρονα προβλήματα; Βέβαια, ἔτσι εἶναι. Νὰ μὴ τὸ σκεφθοῦμε πρωτύτερα! Ζητοῦν αὔξησιν οἱ τελωνειακοί; Νὰ γίνη εἰς βάρος τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ ΟΤΕ ἀφοῦ καὶ τὰ τελωνεῖα χρησιμοποιοῦν τηλέφωνα. Παραπονοῦνται οἱ ἀγρότες διὰ τὰς τιμὰς τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων; Νὰ τοὺς δίδωνται εὐθηνότερα τὰ εἴδη ταῦτα εἰς βάρος τῶν ἡμερομισθίων τῶν βιομηχανικῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἐμποροϋπαλλήλων κλπ. κλπ.

Ἀλλὰ ὁ κ. Εὐτράπελος — Ἀνώνυμος μπορεῖ νὰ λέγη ὅ,τι θέλει. Ἡ Ἐφημερίς, ὅμως, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνε οὗτος τὴν ἐπιστολήν του, δὲν ἐσκέφθη τὸ κῦρος της καὶ πρὸ πάντων τὴν προβολήν της ὡς ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ πρὶν ἢ δημοσιεύση τὴν ἐπιστολήν; Ἐκτὸς ἐὰν ἔγινε λάθος μὲ τὴν εὐθυμογραφικήν της στήλην.

ΑΒΔΗΡΙΤΙΣΜΟΣ

Τὸ ἁρμόδιον Τμῆμα Δημοσιεύσεων τῆς Τραπέζης ἐξέδωσε τὸν παρελθόντα μῆνα εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν διαφημιστικὸν φυλλάδιον ἀναγράφον τὰ εἴδη καὶ τοὺς ὅρους τῶν ὑπὸ τῆς Τραπέζης γενομένων δεκτῶν καταθέσεων.

Ἐφ' ὅσον ἡ ἔκδοσις ἐγένετο εἰς ξένην γλῶσσαν ἀσφαλῶς θ' ἀφορᾷ τοὺς εἰς Ἑλλάδα ἐρχομένους ἢ μέλλοντας νὰ ἔλθουν ξένους. Ἀλλ' οἱ ξένοι δὲν μένουν ἐνταῦθα εἰ μὴ ὀλίγας μόνον ἡμέρας ὡς περιηγηταί, μὴ ἀποβέποντες εἰς Τραπεζικὰς συναλλαγάς, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐδικαιολόγουν μίαν ἐμπεριστα

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Τὴν φωνὴν ἐκείνην ποὺ μόνον ἀλήθειες μεταφέρει. Ἀλήθειες ποὺ εἶναι ἀπαύγασμα τῆς σκέψεως χιλιάδων ἀνθρώπων σκληρῶς ἐργασθέντων διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς Τραπέζης καὶ συνεπῶς τὴν περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων ἀμφοτέρων τῶν συντελεστῶν αὐτῆς.

Ἀλλὰ καὶ ἐὰν τὴν ἤκουσαν, ποτέ, μὰ ποτὲ μέχρι τώρα, δὲν ἔδωσαν καὶ δὲν δίδουν τόσην, ὅση χρειάζεται, προσοχὴν καὶ ποτὲ δὲν ὕψωσαν τὴν ἰδικήν των φωνήν, πολὺ δὲ περισσότερον τὸ ἀνάστημά των διὰ ν᾿ ἀσκήσουν τὸν δέοντα ἔλεγχον τῆς Διοικήσεως.

Ἡ Συλλογικὴ Ἐκπροσώπησις ζῶσα καὶ ἀντιμετωπίζουσα καθημερινῶς τὴν πραγματικότητα καὶ ἐκθέτουσα ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὰς ἀντιλήψεις της δὲν ἀντιδικεῖ μὲ οὐδένα. Πολὺ περισσότερον μὲ τὴν Διοίκησιν. Ἀσκεῖ ἓν καθῆκον. Καθῆκον ἱερόν. Διότι πιστεύει ὅτι εἰς τὴν παρωδίαν τῶν σημερινῶν συνελεύσεων πρέπει νὰ τεθῇ τέρμα. Πρέπει ν᾿ ἀντιληφθοῦν Διοίκησις καὶ Μέτοχοι ὅτι εὑρίσκονται ἐνώπιον μιᾶς ἐνόχου πράξεως. Ὅτι δὲν ἐκπληροῦν τὴν ἀποστολήν των. Διότι δὲν κάμουν τὴν δουλειά τους καλά. Ἡ μὲν πρώτη διότι δὲν ἀποστέλλει ἐγκαίρως — πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος τοὐλάχιστον — τὸν ἀπολογισμὸν εἰς τοὺς Μετόχους, οἱ δὲ δεύτεροι διότι μὴ ὄντες ἐνήμεροι καὶ συνεπῶς εἰς θέσιν ν᾿ ἀσκήσουν τὸν προσήκοντα ἔλεγχον περιορίζονται μόλις τελειώσῃ ἡ ἀνάγνωσις τοῦ βιβλίου — τοῦ ἀπολογισμοῦ — νὰ ἑνώσουν τὶς παλάμες τῶν χεριῶν των καὶ νὰ χειροκροτήσουν ἐπισφραγίζοντες ἔτσι τὰ ὅσα ἔγιναν ὡς καλῶς γενόμενα. Ὁποία εἰρωνεία!

Ποῦ ὅμως δύναται νὰ ὁδηγήσῃ αὐτὸ τό... χειροκρότημα; Δὲν τοὺς ἐνδιαφέρει, διότι, ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ τὸ εἴπωμεν, δὲν τὸ γνωρίζουν καὶ διότι τὴν στιγμὴν ἐκείνην τοὺς ἐνδιαφέρει μόνον τὸ ὕψος τοῦ μερίσματος. Διὰ τὰ περαιτέρω ἂς σκεφθοῦν ἐκεῖνοι ποὺ διοικοῦν.

Κι᾿ ἂν ἐκεῖνοι δὲν διοικοῦν καλά; Ἂς κάμουν καλὰ μὲ τοὺς ὑπαλλήλους. Ἔρχεται λοιπὸν πάλιν εἰς τὸ προσκήνιον ἡ ἐκπροσώπησις νὰ πάρῃ τὴν θέσιν της, νὰ ἀγωνισθῇ, νὰ διεξαγάγῃ πραγματικὴν πάλην διὰ νὰ κατορθώσῃ ν᾿ ἀναχαιτίσῃ τὴν Διοικητικὴν μηχανὴν ἀπὸ τοῦ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν Τράπεζαν εἰς τὸ βάραθρον.

Μὴν βαυκαλίζεσθε, Κύριε Διοικητὰ καὶ Κύριοι Μέτοχοι μὲ τὴν ἀπατηλὴ ἰδέα ὅτι ἡ Τράπεζα εἶναι ὑπερωκεάνειον καὶ συνεπῶς δυσκόλως βυθίζεται. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θ᾿ ἀποβάλητε ὅλοι σας τὴν ἀπατηλὴ αὐτὴ γνώμη ἀμέσως, ἂν ὑπενθυμίσουμε καὶ σὲ σᾶς καὶ σὲ ὅλους μας γενικῶς τὴν 9ην Ἰανουαρίου 1953. Ὅταν ἕνα σκάφος δὲν διοικεῖται καλῶς, θᾶττον ἢ βράδιον θὰ εὑρεθῇ εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης. Καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ ἔχητε ἀντιληφθῇ καὶ ἂν δὲν τὸ ἀντελήφθητε σᾶς τὸ ὑπογραμμίζουμε ἀκόμη μίαν φοράν, ὅτι τὸ σκάφος αὐτὸ ποὺ λέγεται «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» δὲν διοικεῖται καλῶς. Εὑρίσκεται ἐν πλάνῃ ὁποιοσδήποτε πιστεύει τὸ ἀντίθετον.

Μίαν μικρὰν ἀπόδειξιν ἀποτελοῦν τὰ διὰ τῆς ἀπὸ 29)12)62 ἀνακοινώσεως ἐκτιθέμενα, ἔχοντα οὕτω:

«Ἐλπίζει ἤδη βασίμως ὅτι ὁ κ. Διοικητὴς θὰ ἀντιληφθῇ, πλέον, τί τεκταίνεται καὶ ἐὰν θεωρῇ ἑαυτὸν ἱκανὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ διοικῶν τὴν Τράπεζαν, θὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀθλιότητα, θὰ περιστοιχηθῇ ὑπὸ λειτουργῶν ἱκανῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀντάξιοι τῆς ἀποστολῆς των νὰ εἶναι καὶ ἱκανοὶ ν᾿ ἀντιμετωπίσωσι τὴν σημερινὴν πραγματικότητα, ἵνα δυνηθῇ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς καταστάσεως. Ἄλλως ἡ ἐκπροσώπησις διὰ τῶν εἰς τὴν διάθεσίν της μέσων θ᾿ ἀποδυθῇ εἰς ἔντονον ἀγῶνα ἐξυγιάνσεως τῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία τὴν στιγμὴν ταύτην διέρχεται μεγίστην ἠθικὴν κρίσιν ἐξ αἰτίας τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων. Ἡ κατάστασις δὲ αὕτη θὰ ἐπιδεινωθῇ ἐὰν εἶναι ἀληθεῖς αἱ κυκλοφοροῦσαι φῆμαι περὶ τῆς ἐπικειμένης ἀναστατώσεως».

Ἀκολουθοῦν τὰ διὰ τῆς ἀπὸ 7)1)63 ἀνακοινώσεως δι᾿ ὧν ἐκτὸς ἄλλων ἐτονίσθησαν τὰ ἑξῆς:

«Ἡ τοιαύτη θέσις τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιακῶν παραγόντων καὶ ἡ μετ᾿ αὐτῶν εὐθυγράμμισις τοῦ κ. Διοικητοῦ, ὅστις υἱοθετεῖ τὰς εἰσηγήσεις των, ὁδηγεῖ μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας εἰς τὴν κατάλυσιν πάσης ἐννοίας τῆς ἱεραρχίας καὶ τὴν διάλυσιν τῆς Τραπέζης, ὡς ἐπεσημάνθη καὶ ἀνεκοινώθη διὰ τῆς ἐν ἀρχῇ ἀνακοινώσεώς μας.

Οὐδεὶς ἀντικειμενικὸς κριτὴς καὶ συνεπῶς καὶ οἱ ἰθύνοντες, οἱ ὁποῖοι σιωποῦν, δύνανται ν᾿ ἀμφισβητήσωσι τὴν ἀπολύτως ὀρθὴν βάσιν ἐφ᾿ ἧς ἐθέσαμεν τὰ πράγματα, διότι:

1. Ἐνῶ, ὡς ἤδη εἴπομεν, ἐν ἔτει 1961 προήχθησαν ἓξ Διευθυνταί, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τότε ὑπηρέτουν 9, ἔναντι 7 ὀργανικῶν θέσεων, κατὰ δὲ τὸ 1959 εἶχον προαχθῆ εἰς Ὑποδ)ντὰς 23 συνάδελφοι, αὐξηθέντος τοῦ ἀριθμοῦ εἰς 29, ἔναντι ὀργανικῶν θέσεων 15, ἡ Διοίκησις ἐξηκολούθησε νὰ διατηρῇ Διευθυντὰς ἀργομίσθους καὶ δὴ ἐξ ἐκείνων τοὺς ὁποίους αὐτὴ εἶχε προαγάγει, ὡς καὶ Ὑποδ)ντὰς εἰς κατωτέρας θέσεις ἐκείνων ἃς ἔδει νὰ καταλάβωσι, τοποθετήσασα, εἰς τὰς θέσεις τῶν Ὑποδ)ντῶν Τμηματάρχας.

Τὴν τοιαύτην ἀνερμάτιστον, ἀλόγιστον καὶ διαλυτικὴν τακτικὴν ἀκολουθεῖ καὶ σήμερον».

... ...

»... Αἱ τοιαῦται ἀκατανόητοι πράξεις (προαγωγὴ καὶ ἀργομισθία στελεχῶν ἀνωτάτων βαθμίδων καὶ ἡ δυσαρμονία βαθμῶν καὶ θέσεων) ἀποδεικνύουν, τοὐλάχιστον ἔλλειψιν στοιχειωδῶν διοικητικῶν ἱκανοτήτων καὶ ἐπικράτησιν ὡς κριτηρίου τῆς εὐνοιοκρατίας καὶ τῶν προσωπικῶν ἐπιρροῶν, στοιχείων δηλαδὴ μακρὰν πάσης ἠθικῆς βάσεως. Ταῦτα ἡ Ἐκπροσώπησις ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐπεσήμανε, διὰ δὲ τῆς ἀπὸ 30)6)59 προσωπικῆς ἐπιστολῆς τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν κατέστησεν σαφῶς καὶ εὐθέως γνωστὴν τὴν πλήρη καὶ ἐπικίνδυνον ἀνεπάρκειαν ἣν ἐνεφάνιζεν ἡ Διοικητικὴ μηχανή. Κατὰ τὰς μετὰ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην διεξαχθείσας συζητήσεις διεγράφησαν καὶ οἱ ἀντίστοιχοι κίνδυνοι λόγῳ τῆς ἐγκληματικῆς ἀδεξιότητος περὶ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ τῆς Τραπέζης. Δυστυχῶς ὁ χρόνος δὲν διέψευσε τὰς ἀπὸ τριετίας ἐκτεθείσας ἀντιλήψεις μας»!

... ...

«... Ἡ Ἐκπροσώπησις οὐδέποτε ἠρνήθη νὰ παραγνωρίσῃ ἤ, τέλος, ὁπωσδήποτε νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ κ. Διοικητοῦ, ἐφ᾿ ὅσον ταῦτα, καλῶς ἢ κακῶς, ἀπορρέουν ἐκ τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης. Ἀρνεῖται ὅμως, καταγγέλλει καὶ καταπολεμᾷ τὴν χειρίστην χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων τούτων, ἣν οὐδέποτε εἰς τὴν μακρὰν ζωήν της ἐγνώρισεν ἡ Τράπεζα.

» Συναισθανομένη ὅμως ἡ ἐκπροσώπησις τὴν βαρεῖαν εὐθύνην της, ἥτις ἀπορρέει τὴν στιγμὴν ταύτην ἐκ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως καὶ ἀναλογιζομένη τὰς σοβαρωτάτας συνεπείας, τὰς ὁποίας θὰ συνεπήγετο ἡ ἐκτὸς τῆς Τραπέζης δημοσιότης, ἣν ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποφύγῃ, προειδοποιεῖ διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν τὴν Διοίκησιν καὶ ἐν ταὐτῷ τοὺς ὑπηρεσιακοὺς παράγοντας καὶ ζητεῖ ὅπως οὗτοι συνέλθουν ἐγκαίρως καὶ μὴ ἐξωθῶσι διὰ τῶν ἐνεργειῶν των εἰς ἀκρότητας.

» Εἶναι πλέον καιρὸς ν᾿ ἀντιληφθῶσιν ὁ κ. Διοικητὴς καὶ οἱ εἰσηγηταί του ὅτι ἡ Ἐθνοτραπεζικὴ οἰκογένεια δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ ἀνεχθῇ περαιτέρω τὴν ὑπὸ μιᾶς εὐαρίθμου «ὁμάδος» διάλυσιν τοῦ Ἱδρύματος, ἐφ᾿ οὗ στηρίζεται ἡ ζωὴ χιλιάδων ἀτόμων καὶ διὰ τὴν ἄνοδον τοῦ ὁποίου ἀναλίσκεται αὕτη, ὡς ἠναλώθη ἡ ζωὴ καὶ ἑτέρων χιλιάδων ἀπελθόντων συναδέλφων».

Παρ᾿ ὅλα αὐτά, τὰ ὁποῖα οὐδεὶς ἐτόλμησε οὐδὲ τολμᾷ νὰ διαψεύσῃ, ἡ κατάστασις παραμένει ἀμετάβλητος. Προστίθεται ἐπὶ πλέον ὅτι ὑπάρχουν, δυστυχῶς, περιπτώσεις ποὺ διαταγαὶ τοῦ κ. Διοικητοῦ δὲν ἐξετελέσθησαν ἀπὸ τὴν εὐάριθμον ὁμάδα τῶν ἰθυνόντων. Τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν ὅτι εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἑδραιώσουν καταστάσεις ἐστερημένας ἠθικῶν βάσεων καὶ νὰ ἐξακολουθήσουν διοικοῦντες κατ᾿ ἀπαράδεκτον τρόπον, ἐξευτελίζοντες πᾶσαν ἠθικὴν ἔννοιαν, καταρρακώνοντες τὴν ἱεραρχίαν καὶ ἐνσπείροντες τὴν τρομοκρατίαν.

Προχωροῦν μὲ ἀνασχέσεις κατὰ καιροὺς — κατόπιν ἀμύνης τῆς Ἐκπροσωπήσεως — εἰς τὴν προσπάθειάν των νὰ θεμελιώσουν τὰς ἀρχὰς καὶ μεθόδους, αἱ ὁποῖαι στεροῦνται ἠθικῆς ἐννοίας καὶ νὰ σαρώσουν ὅ,τι εἶχεν οἰκοδομήσει ἡ μακροχρόνιος πεῖρα ἐκ τῆς ζωῆς τοῦ Ἱδρύματος.

Δὲν θὰ συμβάλωμεν διὰ τῆς σιωπῆς μας εἰς τὴν προσπάθειάν των αὐτήν. Θὰ τὴν καταπολεμήσωμεν, δι᾿ ὅλων τῶν μέσων. Δὲν θέλομεν ὅμως καὶ δὲν πρέπει νὰ προκαλούμεθα διὰ νὰ φθάσωμεν μεταφέροντες τὰ τοῦ οἴκου μας ἐν Δήμῳ.

Ἐὰν ὅμως παρ᾿ ἐλπίδα καὶ μετὰ τὴν νέαν ταύτην κροῦσιν τοῦ σήματος τοῦ κινδύνου δὲν πρυτανεύσῃ ἡ σύνεσις, πρῶτοι ἐκεῖνοι ποὺ μὲ τὸν ἱδρῶτα των ἀνήγειραν τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, θὰ ὑψώσουν τὴν σκαπάνην τῆς κατεδαφίσεως, τὴν ὁποίαν ὅμως θὰ στρέψουν κατὰ τῶν ὑπευθύνων.

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅμως ὅτι θὰ συνέλθουν πρὶν ἢ ἔλθωμεν ἐνώπιον τοῦ Κυριάρχου Σώματος.

Γ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΕΤΕ

ΤΑ ΝΕΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Θ᾿ ἀπετέλει παράλειψιν ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἔλλειψιν ἀντικειμενικῆς τοποθετήσεώς μας ἐὰν καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς Ἐφημερίδος μας δὲν ἐξεφράζαμεν τὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήριά μας πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν διὰ τὸ ἐκτελούμενον ἔργον εἰς τὰ νεοϊδρυόμενα Ὑποκ)τα τὰ ὁποῖα τόσον ἀπὸ οἰκοδομικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως διαρρυθμίσεως εἰς χῶρον ἐμφανίζονται ἀπολύτως συγχρονισμένα καὶ ἱκανὰ νὰ συγκριθῶσιν μὲ τὰ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, τῶν ὁποίων ὑπερέχουν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς διαπιστώσεως αὐτῆς διατυπώνομεν τὴν παράκλησιν ὅπως μὲ ταχὺν ρυθμὸν ἐπιληφθῇ ἡ Διοίκησις τῆς ἐμφανίσεως καὶ τῶν λοιπῶν παλαιῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς τε Πρωτευούσης καὶ Ἐπαρχιῶν.

Πιστεύομεν ὅτι ἤδη ὑφίστανται αἱ πρὸς τοῦτο δυνατότητες.

Ὁ συγχρονισμὸς τώρα τῶν ὅρων καὶ ὡρῶν ἐργασίας πρὸς τὴν εὐπρέπειαν τῶν οἰκημάτων ἀποτελεῖ ἄλλην ὑπόθεσιν.

ΑΝΩ Ἀριστερά: Τὸ Ὑποκ)μα Δάφνης. Δεξιά: Ἀπὸ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἀναμορφωθέντος Ὑποκ)τος Λήμνου.

ΑΙ ΠΟΙΝΑΙ - ΜΑΣΤΙΞ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΜΕΣΟΝ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Ὁ κύριος στόχος τῶν ἰθυνόντων τὴν Τράπεζαν, — τὸ Σῶμα δηλ. τοῦ Προσωπικοῦ — δέχεται μὲ αὐξανόμενον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ρυθμὸν τὴν μάστιγα τῶν ποινῶν. Τὸ ὅτι τὸ Σῶμα τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης ἀποτελεῖ τὸν στόχον τῶν ἰθυνόντων εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον.

Δύο εἶναι οἱ κύριοι λόγοι: Νὰ παύσῃ, ἂν εἶναι δυνατόν, ὁ παράγων «ἐργασία» ν᾿ ἀποτελῇ τὸν συνεχῆ «μπελᾶ» τῆς Διοικήσεως μὲ τὰ προβλήματά του. Ἔτσι παραλλήλως πρὸς τὸ παράδειγμα τῶν πάσης φύσεως προωθήσεων διὰ τὰ «φρόνιμα παιδιά», λειτουργεῖ καὶ ἡ βιομηχανία τῶν ποινῶν — φόβητρον διὰ οἱονδήποτε ἤθελε κινηθῆ διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν νομίμων καὶ ἠθικῶν δικαιωμάτων του. Ὁ δεύτερος λόγος, ἡ ἐπιβαλλομένη παρανόμως συνέπεια τῆς καθυστερήσεως τοῦ «τιμωρηθέντος» καὶ εἰς τὴν ἐξέλιξίν του κατὰ χρόνον τινα, ἐνισχύει τὴν καθιερωμένην ἀπὸ διοικήσεως Κυριακοπούλου καὶ βελτιωθεῖσαν σήμερον ἀρχὴν τῆς μὴ εὐχεροῦς ἐξελίξεως τοῦ Προσωπικοῦ. Οὕτω ὁμοῦ μὲ τὶς προσωρινότητες, τὶς ἀσθένειες, τὶς περίφημες στρογγυλοποιήσεις «valeur» καὶ τὴν καταβρόχθισιν ὁλοκλήρων ἑξαμήνων, αἱ ἀθρόαι λόγῳ ποινῶν περικοπαὶ εἰς τὸν χρόνον ἐξελίξεως ἐξυπηρετοῦν τὸ σύστημα γενικῆς ἀνακοπῆς τῆς ἐξελίξεως τοῦ Προσωπικοῦ. Γενικὸς σκοπὸς καὶ τῶν δύο λόγων, εἶναι, νὰ ἐξοικονομῇ ἡ Τράπεζα πᾶσαν εἰς βάρος τοῦ Προσωπικοῦ ὠφέλειαν εἰς τὴν χρηματαγορὰν καὶ διεύρυνσιν τῶν περιθωρίων τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ἐκ ταύτης κινδύνων. Τὰ διατιθέμενα δηλ. ἄλλοτε ὑπὸ τῆς Τραπέζης ποσὰ ὑπὲρ τοῦ Προσωπικοῦ της, — διότι ἔπρεπε τοῦτο νὰ ζήσῃ καλλίτερον διὰ ν᾿ ἀποδώσῃ καλλίτερον, — σήμερον πρέπει νὰ τὰ διαθέσῃ καὶ ηὐξημένα μάλιστα, διὰ τὰς ἀποσβέσεις τῶν ζημιῶν τὰς ὁποίας ἐπέφεραν οἱ διάφοροι ...«ἀτυχῶς» ἐν τῇ ὀργιαστικῇ προσπαθείᾳ «ἐνισχύσεως τῆς παραγωγῆς» χρηματοδοτηθέντες.

Ἂς ἐπανέλθωμεν ὅμως εἰς τὸ στενώτερον κανάλι τῶν ποινῶν. Βλέπομεν κατὰ πρῶτον, αἱ ποιναὶ αὗται, νὰ ἐπιβάλλωνται ἀθρόως ἐλαφρᾷ τῇ συνειδήσει. Π.χ. λόγοι ἀνωτέρας βίας, πρὸ διετίας, ἀπέκλεισαν συναδέλφους εἰς μίαν νῆσον καὶ καθυστέρησαν οὗτοι μίαν ἢ ἡμίσειαν ἡμέραν εἰς τὴν προσέλευσίν των εἰς τὴν ἐργασίαν των. Συνέπεια 50 δρχ. πρόστιμον καὶ ἐν συνεχείᾳ ἓν ἑξάμηνον καθυστέρησις εἰς τὴν προαγωγήν των. Σωρεία περιπτώσεων συναδέλφων οἵτινες ἐν τῇ νευρικότητι μὲ τὴν ὁποίαν ὁ φόρτος τῆς ἐργασίας τοὺς ἔχει προικίσει, ἐκφράζονται ἔναντι τῶν προϊσταμένων των ὄχι φυσικὰ ἐνδεδειγμένως, ἀλλὰ δέχονται λίαν δυσαναλόγους ποινάς, ἐπιφερούσας τὰς πλέον ἐπαχθεῖς, ἐν συνεχείᾳ, συνεπείας εἰς τὴν προαγωγήν των. Ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ προθυμία καὶ ἡ εὐχέρεια μετὰ τῆς ὁποίας τινὲς ἐκ τῶν ἀναλαμβανόντων τὰς ἀνακρίσεις κ.κ. Ἐπιθεωρητῶν ἐπιρρίπτουν εὐθύνας καὶ ζητοῦν τὴν κεφαλὴν ἐπὶ πίνακι τῶν ἀσθενεστέρων συνήθως τῆς ὑποθέσεως. Ἔρχεται ἐν συνεχείᾳ τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον τὸ ὁποῖον κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, μὲ τὰ ὄργανά του ἐπηρεαζόμενα μόνον ἀπὸ τοὺς κατηγόρους, θὰ ἐκδώσῃ ὁπωσδήποτε καταδικαστικὰς ἀποφάσεις. Διότι οἱ ἀνακριταὶ - ἐπιθεωρηταὶ οὐδέποτε, ὡς ὄργανα τῆς Διοικήσεως, θὰ ἀκούσουν, καὶ τοῦτο λόγῳ κυρίως τῆς ψυχολογίας τῶν ἐξεταζομένων συναδέλφων, τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν, ὅτε καὶ αἱ εἰσηγήσεις των εἰς τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον σπανίως θὰ παρέχουν ἐλαφρυντικὰ διὰ τὸν κατηγορούμενον στοιχεῖα. Ἐπηρεασμένα δὲ τὰ μέλη τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς ὅτι ὁ ἀσθενέστερος εἶναι καὶ ὁ πταίων, διότι ἡ Διοίκησις ὁρίζουσα τὰ στελέχη της δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λανθάνῃ, ἐκδίδει τὰς ὁπωσδήποτε μονομερεῖς ἀποφάσεις του. Ἀπόδειξις τὸ ἐὰν ἐξέδωσαν ποτὲ τὰ Πειθαρχικὰ Συμβούλια ἀπαλλακτικὰς ἀποφάσεις καὶ πόσας; Καὶ ταῦτα ὑπὸ προϋποθέσεις ἀντικειμενικότητος καὶ ἀμεροληψίας. Συνήθως ὅμως οἱ κριταὶ τῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων βλέπουν τὰς ὑποθέσεις ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς κατ᾿ αὐτοὺς «καλῆς ποιότητος» τοῦ κρινομένου. Ἐὰν μάλιστα τυγχάνῃ ὁ κρινόμενος νὰ ἔχῃ ἀγαθὰς σχέσεις μὲ τὸν συνδικαλισμόν, τότε τὰ πράγματα βλέπονται μὲ μεγεθυντικοὺς φακούς.

Ἐὰν συνεπῶς ὑπάρχῃ εἰλικρινὴς πρόθεσις τὰ Πειθαρχικὰ Συμβούλια νὰ μετατραποῦν ἀπὸ φορεῖς σκοπιμότητος εἰς πραγματικὰ ὄργανα ἐξακριβώσεως τῆς ἀληθείας καὶ ἀποδόσεως δικαιοσύνης, πρέπει, τάχιστα μάλιστα, νὰ γίνῃ ἀποδεκτὸν τὸ Συλλογικὸν αἴτημα περὶ συμμετοχῆς Συλλογικῶν ἐκπροσώπων εἰς ταῦτα. Ὅπως ἡ προηγουμένη Διοίκησις ἐπανέφερε εἰς τὰ Συμβούλια Προαγωγῶν τὸν Συλλογικὸν παράγοντα, καίτοι τοῦτο δὲν προβλέπεται ἀπὸ τὸν Ὀργανισμὸν ἀλλὰ ἐπιβάλλεται ἐκ τῆς ἠθικῆς, οὕτω καὶ ἡ παροῦσα ὀφείλει νὰ ἐπαναφέρῃ τοῦτον εἰς τὰ Π.Σ. ἔνθα ὑπάρχει ηὐξημένη ἡ ἀνάγκη τῆς παραστάσεως συνηγόρου τοῦ κατηγορουμένου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ θέμα τῶν διπλῶν ποινῶν, δηλ. κυρίως ποινὴ καὶ καθυστέρησις προαγωγῆς ἢ προσαυξήσεως, τοῦτο εἶναι ἐξ ὑπαρχῆς ἀνήθικον καὶ παράνομον. Οὐδέποτε τιμωρεῖται τις δὶς διὰ τὸ αὐτὸ παράπτωμα. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἰθύνοντές μας δυναμικώτεροι εἰς τὴν κατὰ τῶν «ἰθαγενῶν» ἐκστρατείαν των, ὑπερέβησαν πᾶν λογικὸν ὅριον καὶ καθιέρωσαν τὴν ἐπιβολὴν καθυστερήσεως, ... καὶ ὅταν ἀκόμη ἐκκρεμῇ (!) ὑπόθεσις ἐνώπιον τοῦ Πειθαρχικοῦ. Δηλ. ἄνευ ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἄνευ τῆς κατὰ πρῶτον λόγον, φερ᾿ εἰπεῖν ποινῆς. Τί ἄλλο ἀποδεικνύει τοῦτο εἰμὴ τὴν προεξόφλησιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, τὴν ἐκ τῶν προτέρων βεβαίαν καταδίκην τοῦ κατηγορουμένου; Ὅτι εἶναι, μὲ ἄλλους λόγους, τὰ Πειθαρχικὰ Συμβούλια ὄργανα σκοπιμότητος.

Ἤδη ἐκκρεμοῦν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν ἐργαζομένων δικαστικοὶ ἀγῶνες. Διότι εὐτυχῶς τὰ μέσα ἐξανδραποδισμοῦ δὲν ἔχουν πλήρη ἐπιτυχίαν καὶ συνάδελφοί τινες σεβόμενοι τὴν προσωπικότητα καὶ τὴν ἠθικήν των ὑπόστασιν προσέφυγον εἰς τὰ δικαστήρια. Αἱ ἀποφάσεις των θὰ δείξουν τὴν ἀλήθειαν. Καλὸν ὅμως θὰ εἶναι ἡ Διοίκησις νὰ προλαμβάνῃ («Διοικεῖν ἐστὶ προνοεῖν», ἔχει πολλάκις εἰπῆ ὁ κ. Χέλμης) καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ αὐτὴ εἰς τὴν Τράπεζαν τὴν κοινὴν περὶ δικαίου ἀντίληψιν, ἵνα μὴ τρίτοι, ἔστω καὶ ἡ Δικαστικὴ Ἀρχή, ἐπεμβαίνουν καὶ τῆς ὑποδεικνύουν τοῦτο. Καὶ εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον ἡ Συλλογικὴ ἐκπροσώπησις προειδοποιοῦσα συνεχῶς τὸν κ. Διοικητὴν ἔπραξε τὸ καθῆκον της. Θὰ ἀκούσῃ ἄραγε τώρα ὁ κ. Διοικητής;

ΑΠΟΤΥΧΟΝΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

ΔΙΚΑΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΕΩΣ

Ὅταν κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἰουλίου 1961 ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης προέβη εἰς τὴν καὶ εἰσέτι ἰσχύουσαν ἀπαράδεκτον ἀναστάτωσιν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν ἄνοδον ἀνεκπαιδεύτων ἀλεξιπτωτιστῶν (ἀναφέρομεν τὴν ἰδίαν λέξιν ἣν τότε ἐχρησιμοποιήσαμεν, διότι ἀπέδιδε καὶ ἀποδίδει καὶ σήμερον τὴν πραγματικότητα) ἡ συλλογικὴ ἐκπροσώπησις ἔσπευσε ν᾿ ἀπευθύνῃ εἰς τὸν κ. Διοικητὴν τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα (ἀπὸ 14.7.61).

Ἀξιότιμον κύριον

ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΧΕΛΜΗΝ

Διοικητὴν Ἐθνικῆς Τραπέζης

ΕΝΤΑΥΘΑ

«Ἐνῶ Κεντρικὰ καὶ Ὑποκαταστήματα λόγῳ ἐλλείψεως Προσωπικοῦ στενάζουν ἐν τῇ ἀντιμετωπίσει ἔργου των καὶ ἀδυνατοῦν αὐξήσουν ἐργασίας ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ἀναλόγως διαγραφομένων δυνατοτήτων, προσωπικὸν δὲ αὐτῶν ἔχει ἐξουθενωθῆ μὴ λαμβάνον ἐν πολλοῖς καὶ τὰς κανονικὰς ἀδείας του, ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες εἰσηγοῦνται καὶ Ὑμεῖς ἐγκρίνετε μέτρα ἀναδιαρθρώσεως διαφόρων ὑπηρεσιῶν καὶ Διευθύνσεων Ἐπιθεωρήσεως ἥτις μετατρέπεται διὰ νέου συστήματος εἰς Ἀστυνομίαν. — Πέραν τούτων προβαίνετε εἰς πράξεις ἀποδεικνυούσας τελείαν ἀδιαφορίαν πρὸς ἱεραρχίαν δι᾿ ὑπόστασιν Τραπέζης.— Ἔνιαι γενόμεναι μεταβολαὶ εἰς ἀνωτάτας θέσεις κρίνονται ἀπαράδεκτοι, δηλῶ δὲ ὅτι ἐν περιπτώσει ἐμμονῆς Σας πραγματοποιηθῶσιν αὗται εἶμαι ὑποχρεωμένος διαμαρτυρηθῶ εἰς Κον Πρωθυπουργὸν καταγγέλλων πρόθεσίν Σας διαλύσητε Ἵδρυμα.— Ἀναμένω ἄμεσον εἰδοποίησίν Σας πρὸς συζήτησιν καὶ ρύθμισιν προκυψάντων ζητημάτων.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ»

Ἐν συνεχείᾳ, ὡς ἀνεκοινώθη διὰ τῆς ὑπ᾿ ἀριθ. 5)17.7.61 ἀνακοινώσεως, ὁ κληθεὶς ὑπὸ τοῦ Κου Διοικητοῦ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ὑπεστήριξεν κατὰ τὴν ἀκολουθήσασαν ὀξυτάτην συζήτησιν ὅτι:

«1. Πᾶσα περαιτέρω πίεσις ἐπὶ τῶν Ὑπαλλήλων κρίνεται ἀπαράδεκτος καὶ θ᾿ ἀντιμετωπισθῇ δι᾿ ὅλων τῶν νομίμων μέσων, πρέπει δὲ ν᾿ ἀντιληφθῇ ὁ καθείς, ὅτι θὰ τεθῇ πλέον φραγμὸς εἰς τὰς ἀχαρακτηρίστους μεθόδους τὰς ὁποίας μετέρχονται οἱ ἰθύνοντες, ὥστε τὸ Προσωπικὸν νὰ ταλανίζηται καὶ νὰ στερῆται καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν κανονικῶν ἀδειῶν του.

2. Ἀποτελεῖ ἠθικὸν καθῆκον διὰ τὴν Διοίκησιν, ὅπως προβῇ εἰς τροποποίησιν τῶν πράξεών της περὶ μεταβολῶν, ὥστε οἱ θιγόμενοι τίμιοι συνάδελφοι οἱ λευκανθέντες εἰς τὴν διακονίαν τοῦ Ἱδρύματος ν᾿ ἀποκατασταθοῦν πλήρως.

3. Δέον ν᾿ ἀκυρωθοῦν ταχύτατα αἱ ἀνώμαλοι ἀναρριχήσεις».

Παρὰ ταῦτα ἡ Διοίκησις ἐπροχώρησεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχεδίων της περὶ «ἀναδιαρθρώσεως», τὰ ὁποῖα ὅμως τείνουν εἰς διάλυσιν τῆς Τραπέζης, διότι ἰδοὺ τί προέκυψεν:

1. Ν᾿ ἀνέλθουν εἰς καιρίας θέσεις ἀνελπίστως καὶ ἀλεξιπτωτιστικῶς (διότι οἱ ἀνελθόντες δὲν ἐπίστευον ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ἀνέλθουν εἰς ἃς θέσεις ἐτοποθετήθησαν) διάφοροι, οἱ ὁποῖοι οὐδὲν ἄλλο ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν κατὰ τὸ ὁριζόμενον ἐγκυκλίως δεκαοκτάμηνον, εἰμὴ τὴν περαιτέρω ἀνοδικὴν πορείαν τῶν ἰδίων, ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ ζημίᾳ τῆς Τραπέζης λόγῳ τῆς δημιουργηθείσης ἀπογοητεύσεως εἰς ἄλλους παραγκωνισθέντας.

2. Νὰ αὐξηθῶσιν εἰς τεράστιον ποσὸν τὰ ἔξοδα (εἰς τὸ τετραπλάσιον πέραν τῶν μέχρι τοῦδε) τῆς Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως εἰς βάρος ὁλοκλήρου τῆς συναδελφικῆς οἰκογενείας.

3. Νὰ αὐξηθῇ ἡ δύναμις τῆς Ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐκλεκτὰ στελέχη τῆς Τραπέζης, τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύναντο νὰ καλύψουν ἑτέρας σοβαρὰς ἀνάγκας, ν᾿ ἀπορροφῶνται εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς.

4. Παρὰ ταῦτα νὰ μὴν ἔχῃ πραγματοποιηθῆ, εἰ μὴ εἰς ἐλάχιστα ἐκ τῶν Ὑποκαταστημάτων καὶ δὴ μικρά, τακτικὴ καὶ πλήρης ἐπιθεώρησις, ὡς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νέου συστήματος.

5. Νὰ ἐξαναγκασθῇ ἡ Διοίκησις πιεζομένη ἐκ τῆς δημιουργηθείσης ἀνωμάλου καταστάσεως νὰ συγκροτήσῃ ἐπιτροπὴν πρὸς μελέτην καὶ λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων ἐν ὄψει ταύτης μέτρων.

Διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν δικαιώνεται ἡ ἐκπροσώπησις καὶ ἀποδεικνύεται μὲ πόσην ἐλαφρότητα λαμβάνονται διάφορα μέτρα καὶ ἡμίμετρα, διὰ τὰ ὁποῖα πρῶτοι καὶ κύριοι ὑπεύθυνοι εἶναι οἱ εἰσηγηταί.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος περιοριζόμεθα εἰς τὰς ἀνωτέρω θλιβερὰς διαπιστώσεις μας. Θὰ συνεχίσωμεν ὅμως εὐθὺς ὡς συγκεντρώσωμεν ὡρισμένας εἰσέτι πληροφορίας καὶ θὰ ἐπανέλθωμεν διὰ νὰ ὁλοκληρώσωμεν τὰς παρατηρήσεις μας, διότι δὲν εἶναι ἀνεκτὸν τὰ σφάλματα ὡρισμένων παραγόντων νὰ πληρώνωνται ὑπὸ τοῦ συνόλου τῆς συναδελφικῆς οἰκογενείας.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

τωμένην ἐνημέρωσίν των ἐπὶ τῶν ὅρων τῶν Τραπεζικῶν καταθέσεων.

Ποῖος λοιπὸν σοβαρὸς λόγος συνέτρεξεν ὥστε νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν δαπάνην ἐκδόσεως διαφημιστικοῦ φυλλαδίου ἐπὶ τῶν ὅρων τῶν καταθέσεών της; Ἤδη ἀπὸ πέρυσι λίαν αἰσθητὴ ὑπῆρξεν ἡ ἔλλειψις ἑνὸς φυλλαδίου γενικωτέρου τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τοὺς ξένους πελάτας της. Δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ τίποτε πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, ἀφοῦ, ὡς ἀποδεικνύεται, ὑπάρχουν διαθέσιμοι αἱ σχετικαὶ δαπάναι; Ἢ μήπως οἱ «ἁρμόδιοι» δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ συλλάβουν τοιαῦτα θέματα;

ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

τὰς προσπαθείας μας διὰ νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς δικαίας προσδοκίας σας.

Τὴν αὐτὴν πρὸς ἡμᾶς καθολικὴν συμπαράστασιν καὶ ὑπὸ τὴν δέουσαν ἑκάστοτε μορφὴν ζητοῦμεν ὅπως πραγματοποιῆτε ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, ἰδίᾳ κατὰ τὰς πλέον κρισίμους τοιαύτας. Μόνον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ταύτην καὶ τὴν συντελουμένην ἤδη ἑνότητα τῶν Ὀργανώσεων τοῦ Προσωπικοῦ, θὰ καταστῇ δυνατὸν ὅπως τεθῇ τέρμα εἰς τήν, εἰς ἐπιστήμην ἀναχθεῖσαν, παρελκυστικὴν τακτικὴν καὶ ἐξοργιστικὴν ἀναβλητικότητα τῶν ἁρμοδίων καὶ ἀνοίξῃ ὁ δρόμος διὰ νὰ ἴδουν φῶς τὰ εἰς τὸ σκότος τῶν συρταρίων τῶν ὑπηρεσιακῶν παραγόντων χρονίσαντα αἰτήματά μας.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ἐντολῇ τῆς ἐπανεκλεγείσης

Διοικήσεως

Γ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

ΣΦΥΡΗΛΑΤΕΙΤΑΙ Η ΕΝΟΤΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΣΙΝ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΗΝ ΠΡΟΒΟΛΗΝ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Κοινὴ ἄμυνα κατὰ τῆς χειροτερεύσεως τῆς θέσεως τῶν ἐργαζομένων-Πρός ἑνοποίησιν τῶν Ὀργανώσεων

Ἡ σύσφιγξις τῶν σχέσεων τῶν Ὀργανώσεων τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης εἶναι πραγματικότης. Ἡ θέλησις τοῦ Προσωπικοῦ διὰ συνένωσιν αὐτοῦ ἀνεξαρτήτως προελεύσεως, ὑφισταμένη ἀπὸ τῶν μελῶν τῶν Διοικήσεων τῶν Ὀργανώσεων ἑκάστης πλευρᾶς μέχρι τοῦ τελευταίου ἁπλοῦ μέλους αὐτῶν ἐπεκράτησε, ὅπως ἦτο φυσικὸν καὶ λογικόν, πάσης παλαιοτέρας ἀντιλήψεως.

Αἱ Ὀργανώσεις τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Παλαιᾶς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ὁ Σύλλογος τῶν ὑπαλλήλων τῆς τ. Τραπέζης Ἀθηνῶν συναπεφάσισαν ὅπως τοῦ λοιποῦ ὁ χειρισμὸς τῶν ζητημάτων τοῦ Προσωπικοῦ εἶναι κοινός, πρὸ παντὸς δὲ νὰ ἐξομαλυνθοῦν αἱ ὑφιστάμεναι ἐκ τοῦ παρελθόντος διαφοραὶ ἀπόψεων ὡς πρὸς τὸ ἀσφαλιστικόν. Ὡς ἤδη ἔχει λεχθῆ, τὸ θέμα εἶναι εὐκολώτερον σήμερον καθ' ὅσον ἡ περιοχὴ ἀσυμφωνιῶν ἔχει περιορισθῆ εἰς τὸ ἐλάχιστον εἰς ὡρισμένα τούτέστιν σημεῖα τοῦ Κανονισμοῦ Ἐπικουρήσεως, ἐνῷ ἀντιθέτως ἡ θέλησις τῆς Συλλογικῆς ἐκπροσωπήσεως διὰ τὴν πραγματοποίησιν συμφωνίας καὶ λύσεως εἶναι τόσον ἰσχυρὰ ὥστε ταῦτα νὰ θεωροῦνται ἤδη ὡς μὴ ὑπάρχοντα.

Η ΠΡΩΤΗ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ — ΠΡΩΤΗ ΝΙΚΗ

Τὸ ὅτι ἡ ἀπόφασις τῶν Συνδικαλιστικῶν Ὀργανώσεων τοῦ Προσωπικοῦ εἶναι στερρὰ καὶ μόνιμος ἀπεδείχθη εἰς τὴν πρώτην δοκιμασίαν, ἐξ ἧς ἠναγκάσθη αὕτη νὰ διέλθη καὶ ἐξῆλθεν ἀλώβητος. Εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ Κανονισμοῦ Ἐπικουρήσεως ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ἀπὸ 1.12.62 ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε. τοῦ Λογαριασμοῦ Ἐπικουρήσεως ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης ἤχθη εἰς αὔξησιν τῆς εἰσφορᾶς ἠσφαλισμένου ἀπὸ 3% εἰς 3,5%, δι' ἧς ἐπεβάρυνε καὶ δὴ δι' ἀναδρομικῆς κρατήσεως, τὴν μισθοδοσίαν Μαρτίου.

Ἡ ἐνέργεια αὕτη τῆς Διοικήσεως ἔφερε εἰς ἐξαιρετικῶς δυσχερῆ θέσιν τὴν συνεννόησιν τῶν Συλλόγων. Διότι ἔθετε τὴν Συλλογικὴν ἡγεσίαν τῆς Ἐθνικῆς ἐνώπιον τῶν ὑποχρεώσεών της ἐκ τῆς ὑφισταμένης ἀποδοχῆς τοῦ νέου Κανονισμοῦ, τὸν δὲ Σύλλογον Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐνώπιον τετελεσμένου γεγονότος, παρὰ τὰς σαφῶς ἀντιθέτους ἀπόψεις του. Ἡ ἐνέργεια ὅμως αὕτη, ἥτις ἐντέχνως ἔφερε εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὴν μόνην μὴ ρυθμισθεῖσαν μέχρι τοῦδε διαφορὰν θέσεων τῶν δύο Συλλόγων, ὄχι μόνον δὲν ἐπέφερε τήν, ἴσως ἐπιχειρηθεῖσαν, ματαίωσιν τῆς συνδέσεως τῶν δυνάμεων τοῦ Προσωπικοῦ, ἀλλὰ τοὐναντίον ὡδήγησε τὰς δύο ἡγεσίας εἰς τὴν ἐξεύρεσιν καὶ προβολὴν ἔναντι τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης τῆς μόνης ὀρθῆς λύσεως. Τῆς ἀναβολῆς τῆς αὐξήσεως τῶν κρατήσεων μέχρι τῆς ὑποβολῆς τοῦ κοινοῦ παρὰ τῆς Συλλογικῆς ἐκπροσωπήσεως πορίσματος διὰ τὴν ὁριστικὴν λύσιν τῆς ὑπαρχούσης περὶ τὸν Λογαριασμὸν Ἐπικουρήσεως κρίσεως.

Διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῆς ὡς ἄνω προτάσεως παρὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης ἔληξε νικηφόρως διὰ τὴν ἑνότητα τοῦ Προσωπικοῦ ἡ πρώτη δοκιμασία αὐτῆς, ἥτις καὶ φαίνεται νὰ εἶναι ἡ μόνη διότι, ὡς ἐλέχθη, ἡ θέλησις ὅπως τεθῆ τέρμα εἰς τὴν διαίρεσιν εἶναι ἰσχυροτέρα πάσης ἄλλης σκέψεως καὶ προσπαθείας.

ΚΟΙΝΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὴν ἀπόφασίν των πρὸς στενὴν ἐν τῷ μέλλοντι συνεργασίαν καὶ κοινὴν προβολὴν καὶ ἐπιδίωξιν τῶν αἰτημάτων, οἱ Σύλλογοι διετύπωσαν διὰ κοινῆς ἀνακοινώσεως - διακηρύξεως τῆς ὁποίας τὰ κυριώτερα σημεῖα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

1. Διαπιστοῦται ὅτι ἐνῶ τὰ βασικὰ προβλήματα τοῦ Προσωπικοῦ ἀντιμετωπίζουν τὴν τακτικὴν τῆς ἀναβολῆς, ἐφαρμόζεται ἡ ἀρχὴ τῆς πλουσιοπαρόχου ἱκανοποιήσεως τῶν ὀλίγων διὰ τῆς περιφρονήσεως καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν στοιχειωδῶν ἀναγκῶν καὶ διεκδικήσεων τοῦ κυρίου ὄγκου τοῦ Προσωπικοῦ.

2. Τὸ προσφιλὲς τοῦτο δόγμα τῆς Διοικήσεως ἔχει τὴν σφραγῖδα του εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ἀποφασιζομένων παρ' αὐτῆς μέτρων σχετικῶς μὲ τὰ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ, μὲ ἀνάλογον ἐπέκτασιν καὶ εἰς τοὺς ἀσφαλιστικοὺς Ὀργανισμοὺς πρὸς διατήρησιν τῆς προνομιακῆς ὑπὲρ τῶν ὀλίγων μεταχειρίσεως καὶ μετὰ τὴν θέσιν αὐτῶν ὑπὸ σύνταξιν.

3. Ἐπισημαίνεται ἡ ἀπαράδεκτος τακτικὴ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης εἰς τὸ νὰ καταλήγη εἰς λύσεις καὶ νὰ ἀνακοινοῖ ταύτας εἰς τὴν Συλλογικὴν Ἡγεσίαν, ἄνευ προηγουμένης μετὰ τῆς τελευταίας συνεννοήσεως καὶ ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων, ἐνῶ αἱ αἰτούμεναι παρὰ τῆς Διοικήσεως ἔγγραφοι ἀναπτύξεις καὶ θεμελιώσεις τῶν ζητημάτων παρὰ τῆς Συλλογικῆς πλευρᾶς ὄχι μόνον δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἀλλά, ὡς ἀπεδείχθη, ἐπιδιώκεται ἁπλῶς καὶ μόνον διὰ τούτων ἡ ἐπὶ μακρότερον χρόνον ἀναβολὴ τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ἐν λόγῳ ζητημάτων.

4. Πρὸ τῆς ἐπικινδύνου ταύτης διὰ τὸ παρὸν καὶ ζοφερᾶς διὰ τὸ μέλλον καταστάσεως, ἡ Συλλογικὴ Ἡγεσία συναισθανομένη τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου βαρυτάτας εὐθύνας της καὶ σταθμίζουσα τοὺς ἐκ τῆς εἰρημένης καταστάσεως, κινδύνους, προῆλθεν εἰς τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν ὅπως παραμερίση ὅλα τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα ἐντέχνως δημιουργοῦν καὶ παρεμβάλλουν μεταξύ της οἱ ἐκ τῆς διασπάσεως καὶ τῶν διαφοροποιήσεων παντοιοτρόπως ὠφελούμενοι, προχωρήση δὲ ἡνωμένη καὶ ἀρραγὴς πρὸς διεκδίκησιν καὶ ἄμεσον ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων τοῦ Προσωπικοῦ καὶ ταχεῖαν ρύθμισιν τοῦ ὅλου Ἀσφαλιστικοῦ θέματος.

Η ΚΡΙΤΙΚΗ

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἡ κριτικὴ ὡρισμένων συναδέλφων ἐπὶ τῆς τοποθετήσεως τῆς ἐκπροσωπήσεως ἐφ' ὅλου τοῦ ἀσφαλιστικοῦ θέματος ἀσφαλῶς εἶναι ἀπόρροια οὐχὶ ἀντικειμενικῆς ἐρεύνης καὶ τοποθετήσεως τῶν πραγμάτων.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποστηρίξη, πολλῷ μᾶλλον ν' ἀποδείξη ὅτι διακυβεύονται ἢ ὁπωσδήποτε παραβλέπονται τὰ συμφέροντα τῆς τάξεως.

Ἂς τερματισθῆ λοιπὸν ἡ εὔκολος κριτική. Οἱ συνάδελφοι οὗτοι, ἂς μὴ κρίνουν ἀπὸ τῆς ἰδικῆς των μονοπλεύρου σκοπιᾶς, ἥτις καθ' ὁμολογίαν τῶν ἰδίων τοὺς ὡδήγησε εἰς ἐσφαλμένας κατευθύνσεις, ἀλλ' ἀπὸ τῆς θέσεως ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχουν καὶ ἐπέδειξαν πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς πολυπλεύρου εὐθύνης των καὶ ἀναλίσκονται ἔργοις διὰ τὴν ὁλότητα.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ρας μεγάλας Τραπέζας.

Ἐπίσης ἐξίσωσις τῶν βασικῶν μισθῶν Λογιστῶν Β΄ καὶ Ὑπολογιστῶν Α΄ μὲ τὸ αὐτὸ κριτήριον (πρόκειται περὶ μικροδιαφορῶν).

Ἐπίσης Εἰσπρακτόρων καὶ Κλητήρων.

2) Προσαρμογὴ Ταμιακῶν ἐπιδομάτων καὶ καταμετρητῶν:

α) Ταμιακῶν:

Κατηγορία Α΄ ἀπὸ 400 εἰς 500.

Κατηγορία Β΄ ἀπὸ 300 εἰς 400.

Κατηγορία Γ΄ ἀπὸ 250 εἰς 350.

β) Καταμετρητῶν:

Κατηγορία Α΄ ἀπὸ 160 εἰς 225.

Κατηγορία Β΄ ἀπὸ 125 εἰς 175.

Κατηγορία Γ΄ ἀπὸ 100 εἰς 150.

3. Μείωσις τοῦ ἐπιτοκίου τῶν δανείων καλύψεως ἐξόδων ἐκ στεγαστικῶν τοιούτων ἀπὸ 6% εἰς 4%.

Τ' ἀνωτέρω ἰσχύουν ἀπὸ 1)1)63.

4. Ἐζητήθη ἡ ἔγκρισις τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν μείωσιν τοῦ Ἐπιτοκίου Στεγαστικῶν Δανείων ἀπὸ 4% εἰς 3%.

5. Ἐνεκρίθη πίστωσις μέχρι δρχ. 250.000 διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν πληγέντων ἐκ τῆς κακοκαιρίας συναδέλφων ἐπαρχιακῶν Ὑποκαταστημάτων.

6. Ἐδόθη ἐντολὴ ὅπως ἀνατεθῆ εἰς τὸν ἀναλογιστὴν κ. Καλκάνην ἡ μελέτη διὰ τὴν προικοδότησιν ἵνα μετὰ ταῦτα ἐγκριθῆ ἡ ἐπαναλειτουργία τοῦ σχετικοῦ λογαριασμοῦ.

Τὰ ἀνωτέρω ἀποτελοῦν μέρος τῶν ὅσων δικαιοῦται τὸ Προσωπικὸν χάριν εἰς τὴν ἐργατικότητα τοῦ ὁποίου ἀποκτᾶ ἡ Τράπεζα κέρδη ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων. Πολλὰ δὲ ἐκ τῶν ζητημάτων τούτων ἀφοροῦν τὴν παρελθοῦσαν χρῆσιν ἀπὸ τὰ περιθώρια τῆς ὁποίας κάλλιστα ἠδύναντο νὰ καλυφθοῦν.

Ἡ Συλλογικὴ Ἐκπροσώπησις σταθμίζουσα καὶ διαπιστοῦσα τὰς τεραστίας οἰκονομικὰς δυνατότητας τῆς Τραπέζης, δυναμένας κατὰ τὴν τρέχουσαν χρῆσιν νὰ καλύψουν τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα καὶ δὴ συντομώτατα, θὰ ἐπανέλθη ἐπὶ τῆς ἐνώπιον τῆς Διοικήσεως προβολῆς αὐτῶν.

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ξεων, εἶχε ζητηθῆ ἡ ριζικὴ μεταβολὴ τῶν λοιπῶν διατάξεων, ὥστε νὰ εἰσάγεται καθεστὼς πραγματικῆς ἐλευθέρας διαπραγματεύσεως τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας, συμφώνως ἄλλωστε καὶ πρὸς τὰς ὑπογραφείσας παρὰ τῆς Ἑλλάδος Διεθνεῖς Συμβάσεις 87 καὶ 98 ὡς καὶ ἡ κατάργησις τοῦ Α.Ν. 1943) 51 τοῦ ὑποχρεοῦντος τὴν περικοπὴν τῶν ἡμερομισθίων ἀπεργίας.

Παραλλήλως μὲ τὴν Ὁμοσπονδίαν μας καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς κυρίως βάσεως ἐτάχθησαν αἱ πλεῖσται τῶν μαζικωτέρων καὶ ἀντιπροσωπευτικωτέρων ἐργατοϋπαλληλικῶν ὀργανώσεων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς. Παράλληλον κίνησιν ἤγειρε καὶ τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Θεσσαλονίκης. Αἱ ὀργανώσεις Ἀθηνῶν — Πειραιῶς ἀνελθοῦσαι τελικῶς εἰς 80 καὶ τελοῦσαι ὑπὸ κοινὴν Προσωρινὴν Ἡγεσίαν προέβησαν μέχρι στιγμῆς εἰς συνεχεῖς κλαδικὰς ἀπεργιακὰς ἐκδηλώσεις καὶ πάσης φύσεως κινητοποιήσεις μὲ ἀποκορύφωμα τὰς ἐν συνεχείᾳ μεγαλειώδεις ταυτοχρόνους πανεργατικὰς συγκεντρώσεις τῆς 11ης Φεβρουαρίου εἰς τὰ θέατρα «Ἀκροπὸλ» καὶ «Κεντρικόν». Αἱ ἐν λόγῳ ὀργανώσεις βασιζόμεναι εἰς τὸ ἀκλόνητον θεμέλιον τῆς ἑνότητος δράσεως ἐντείνουν τὸν ἀγῶνα των κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου μὲ τὸ γενικὸν αἴτημα: Ἐ γ κ α τ ά λ ε ι ψ ι ς α ὐ τ ο ῦ, κ α τ ά θ ε σ ι ς ν έ ο υ π ρ ά γ μ α τ ι φ ι λ ε ρ γ α τ ι κ ο ῦ. Ἐνῶ δὲ ἐντείνεται ὁ ἀγὼν οὗτος, ἡ Κυβέρνησις μὴ προχωροῦσα εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου καὶ εἰσάγουσα ἕτερα εἰς τὴν Βουλήν, ἐκδηλώνει ἐνδεχομένην ἀπόφασίν της ὅπως ἀναστείλη τὴν ἐπὶ τούτου ἐργασίαν τῆς Βουλῆς καὶ ἀποσύρη ἀθορύβως τοῦτο. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην συγκλίνουν καὶ σοβαραὶ δημοσιογραφικαὶ πληροφορίαι.

Ὑφίσταται ὅμως ὁ κίνδυνος τῆς αἰφνιδιαστικῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ Νομοσχεδίου καὶ «ἐν μιᾷ νυκτὶ» κατὰ συνήθη τρόπον, ἐπιψηφίσεώς του. Ἐπίσης δὲν ἀποκλείεται ἡ ἐπαναφορά του μὲ τὴν μορφὴν τῶν δῆθεν σοβαρῶν τροποποιήσεων τῶν ἄρθρων αὐτοῦ. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην κινεῖται ἡ ἀπομονωθεῖσα ἡγεσια (σφραγίδων) τῆς ΓΣΕΕ ἡ ὁποία εἰς τὸ πρόσφατον εἰς Πειραιᾶ συγκληθὲν Γενικὸν Συμβούλιον αὐτῆς ὑπερημύνθη καὶ πάλιν τοῦ Νομοσχεδίου, οὗτινος ἐζήτησε τὴν συνέχισιν τῆς συζητήσεως μὲ τὰς προτεινομένας ὑπ' αὐτῆς τροποποιήσεις. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ αἰτία ἣν αὕτη προβάλλει. Ὄχι βέβαια ἡ ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ (ἧς ἡ διάταξις οὐδόλως τροποποιεῖται) ἀλλὰ ἡ προσαρμογὴ τῆς ἐργατικῆς τάξεως εἰς τὰς νέας συνθήκας τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὡς ἐπανειλημμένως καὶ ἐπισήμως ἐτονίσθη, ἀποτελεῖ τοὺς μελανωτέρους οἰωνοὺς διὰ τοὺς ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους, εἰς βάθος τῶν ὁποίων ἐπιχειρεῖται τὸ «μέγα» τοῦτο ἐγχείρημα.

Εἰς τὸν ἀγῶνα συνεπῶς τῶν Ἡνωμένων Ἐργατοϋπαλληλικῶν Ὀργανώσεων ἔγκειται ἡ διαφύλαξις τῶν συμφερόντων τῶν ἐργαζομένων καὶ ἡ πραγματικὴ βελτίωσις τῆς θέσεώς των. Ἡ ἐπαγρύπνησις καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ τιμία θέσις τῶν ὑγιῶς σκεπτομένων πολιτικῶν προσώπων καὶ παρατάξεων θὰ συντελέσουν εἰς τὴν θέσπισιν τῆς ὀρθωτέρας ἐθνικῶς καὶ κοινωνικῶς καταστάσεως.

ΠΑΡΩΔΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΕΡΓ. ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν Κυριακὴν καὶ Δευτέραν 17 καὶ 18.3.63 συνεκλήθη το Συνέδριον τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν.

Ἡ Τραπεζοϋπαλληλικὴ τάξις διὰ κοινῆς συμφωνίας τῆς πλειοψηφίας τῶν Συλλόγων, ἀπεφάσισε τὴν μὴ συμμετοχὴν εἰς αὐτό, εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν θέσιν καὶ τακτικὴν τῆς διοικήσεως τοῦ Ε.Κ.Α. ὡς καὶ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε., εἰς τὸ θέμα τοῦ Νομοσχεδίου καὶ εἰς τὰ ἐν γένει ἐργατικὰ ζητήματα.

Ἄλλως τε ἡ διοίκησις τοῦ Κέντρου διὰ τοῦ τρόπου τοῦ «μὴ ταμειακῶς ἐν τάξει σωματείου» διὰ πρώτην φορὰν ἀπέκλεισε τοὺς Συλλόγους Ὑπαλλήλων καὶ Εἰσπρακτόρων Ε.Τ.Ε., ἀπὸ τὸ Συνέδριον.

Ὡς γνωρίζομεν τὸ αὐτὸ ἔπραξε καὶ δι' ἄλλα Σωματεῖα ἐν οἷς καὶ οἱ Σύλλογοι Ὑπαλλήλων Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς.

Ἀπὸ μακροῦ δὲ χρόνου ἡ ἡγεσία τοῦ Ε.Κ.Α. ἔχει διαγράψει κατὰ τὴν προσφιλῆ εἰς αὐτὴν μέθοδον τὸν Σύλλογον Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν.

Ἡ ἡγεσία τοῦ Ε.Κ.Α. καὶ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ἠθέλησε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ν' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸ μαστίγωμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐδέχετο διὰ τὴν ὅλην τακτικήν της ἀπέναντι τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως. Δὲν τὸ ἐπέτυχε ὅμως, διότι εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου καὶ κατὰ τὰς δύο ἡμέρας ἐδέχθη τὸν καταιγισμὸν τοῦ Σώματος τῶν παρευρεθέντων συνέδρων. Τέλος τὰ πραγματικὰ ἀντιπροσωπευτικὰ Σωματεῖα καταγγέλλοντα τὴν ἡγεσίαν ἀπεχώρησαν ἀφήσαντα αὐτὴν μὲ τὴν πλασματικὴν πλειοψηφίαν τῶν σφραγίδων.

Η ΔΙΑΚΟΠΗ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΔΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΒΙΑΣ

Ἡ διὰ λόγους ἀνωτέρας βίας διακοπὴ παρὰ τῶν συναδέλφων τῆς παρακολουθήσεως τῶν μέσῳ τῆς Τραπέζης διενεργουμένων μαθημάτων ξένων γλωσσῶν, συνεπάγεται τὴν ἐπιβάρυνσιν αὐτῶν μόνον μὲ τὰ δίδακτρα δι' ὃν χρόνον οὗτοι ἐφοίτησαν.

Ἀπαραίτητος ὅμως προϋπόθεσις ὅπως ἡ διακοπὴ ὀφείλεται εἰς λόγους ἀ π ο δ ε δ ε ι γ μ έ ν ω ς ἀ ν ω τ έ ρ ο υ ς τ ῆ ς θ ε λ ή σ ε ω ς τ ο ῦ σ π ο υ δ ά ζ ο ν τ ο ς. Ἄλλως ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ σπουδαστοῦ συναδέλφου θὰ καλύπτη ὁλόκληρον τὴν σαιζὸν ὡς ἰσχύει ἐπὶ πλήρους φοιτήσεως.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ Ε Τ Ε

Τὸ Συμβούλιον, ἅμα τῇ ἐκλογῇ του, ὑπέβαλεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ τοῦ ὁποίου ὑποβάλλει τὰ κάτωθι αἰτήματα:

α) Συνέχισις τῆς προτιμήσεως κατὰ τὴν πρόσληψιν τῶν τέκνων τῶν συναδέλφων διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἑκάστοτε κενῶν τῆς ὑπηρεσίας.

β) Μετάταξις τῶν κλητήρων εἰς Εἰσπράκτορας καὶ προώθησις ἀναπήρων καὶ πολεμιστῶν Ν. 751.

γ) Προσμέτρησις τῆς προσωρινότητος τῶν προσληφθέντων ἀρχικῶς ὡς ἡμερομισθίων κλητήρων.

δ) Ἀναγνώρισις προϋπηρεσίας διὰ τὴν βαθμολογικὴν προώθησίν των.

ε) Βαθμολογικὴ καὶ μισθολογικὴ ἐξομοίωσις πρὸς τὸν κλάδον Β.Π. τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀρχῆς γιγνομένης ἀπὸ τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τοῦ Κλητῆρος Α΄ κατὰ δρχ. 75.

Ἐπίσης εἰς τὸ ὑπόμνημα περιλαμβάνεται τὸ αἴτημα τῆς αὐξήσεως τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τοῦ κλητῆρος Α΄ εἰς τὸ ὕψος τοῦ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος ὡς καὶ τὸ αἴτημα ἐκτάκτου οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως.

Τέλος εἰς τὸ ὑπόμνημα ζητεῖται ἡ μετάταξις καὶ τῶν μὴ ἐπιτυχόντων εἰς τὸν σχετικὸν διαγωνισμὸν καὶ ἡ μεταγενεστέρα ἐξέτασις τῶν μεταταγησομένων εἰς τὸ ἢ τὰ μαθήματα εἰς τὰ ὁποῖα ὑστέρησαν.

ΕΠΑΝΕΚΛΟΓΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛ. ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΩΝ ΕΤΕ

Διὰ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 22.2.63 ἐπανεξελέγη εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου Εἰσπρακτόρων ΕΤΕ τὸ ὑπὸ τὸν συνάδελφον κ. Γρ. Σκουλάκην Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον συνεκροτήθη εἰς Σῶμα, ὡς κάτωθι:

Πρόεδρος Γρηγόριος Σκουλάκης, Ἀντιπρόεδρος Βασίλειος Μορφονιός, Γεν. Γραμματεὺς Χρίστος Κίτσιος, Εἰδ. Γραμματεὺς Ἄγγελος Ἐμμανουήλ, Ταμίας Δοδόπουλος Ἰωάννης, Ἔφορος Δανῆλος Μενέλαος καὶ Σύμβουλοι Ζησιμόπουλος Χαράλαμπος, Κάγκας Νικόλαος καὶ Παπαγιαννόπουλος Ἀδάμ.

ΤΡΑΠΕΖΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΙΤΗΜΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΥΞΗΣΕΩΣ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΕΠΑΝΑΤΙΘΕΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΗΣ Ο.Τ.Ο.Ε.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας μας εἰς τὴν συνεδρίασίν του τῆς 11.3.63 ἀπεφάσισε, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ κινδύνου διὰ τὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα, ὅπως ἐπανέλθη ἐπὶ τοῦ βασικοῦ θέματος τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν κατὰ 15% τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀποφασισθῆ ὑπὸ τοῦ Β΄ Τραπεζοϋπαλληλικοῦ Συνεδρίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀσχοληθῆ τὸ Γεν. Συμβούλιον αὐτῆς εἰς δύο συνεδριάσεις του.

Ὡσαύτως τὸ Ε.Σ. ἀπεφάσισε τὴν καταβολὴν τῶν συνδρομῶν πρὸς τὴν Διεθνῆ Ὁμοσπονδίαν Ἰδιωτικῶν Ὑπαλλήλων διὰ τὴν ὁριστικὴν ἀπόκτησιν παρὰ τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. τῆς ἰδιότητος τοῦ μέλους εἰς τὴν δευτέραν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελέση σταθμὸν διὰ τὴν δύναμιν τῆς Ὁμοσπονδίας μας, ἥτις πλέον θὰ ἔχη ἄ μ ε σ ο ν τὴν διεθνῆ ὑποστήριξιν εἰς τὰ ζητήματα τοῦ κλάδου μας.

ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς 18.3.63 ἀνεδείχθη, ὡς ἀνεμένετο ἄλλωστε, τὸ μόνον ὑποβαλὸν ὑποψηφιότητα ὑπὸ τὸν κ. Γ. Δασκαλάκην ψηφοδέλτιον. Ὄχι ἡ ἐκλογὴ ἀλλὰ ἡ ἐξέλιξις περὶ τὴν προβολὴν ὑποψηφιοτήτων ἀπετέλεσεν ὀδυνηρὰν ἔκπληξιν εἰς τὸν Τραπεζοϋπαλληλικὸν κόσμον, ὅστις πρωτοστατοῦντος τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος ἀνέμενε μίαν ἡγεσίαν διαφοροποιημένην καὶ ἀπολύτως προσηρμοσμένην πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν ἡμερῶν μας, τῆς ἀρρήκτου τουτέστιν ἑνότητος τοῦ κλάδου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου πνεύματος κατὰ παμψηφίαν ἐτάχθη ἡ προηγηθεῖσα τῶν ἀρχαιρεσιῶν Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Σ.Υ.Τ.Ε.

Οὕτω ἐνῶ ἐπεβάλλετο, ἰδίᾳ κατόπιν τῶν γνωστῶν κατὰ τὰς προσφάτους ἀγωνιστικὰς ἐκδηλώσεις γεγονότων ἡ προβολὴ ἑτέρου ὑποψηφίου σχήματος ἢ ἡ δυνατότης ἐξ εὐρυτέρας ὁμάδος ὑποψηφίων ἐκλογῆς παρὰ τῶν συναδέλφων τῆς Τ.Ε. τῆς συμφώνου πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς συνελεύσεως ἡγεσίας, οὐδὲν τοιοῦτον ἐγένετο καὶ ἀφέθη τὸ ἐκλογικὸν Σῶμα ἐνώπιον διλήμματος ἢ νὰ μείνη ἀκέφαλον, ἀφοῦ καὶ εἰς περίπτωσιν ἀκόμη ἀρνητικῶν ψήφων δὲν προδιεγράφετο ἐλπὶς ἀναδείξεως, ταχέως, ἑτέρας ἡγεσίας, ἢ ἀναγκαστικῶς νὰ ἐνισχύση τὴν προβαλλομένην.

Εὐχῆς ἔργον θὰ εἶναι ὅπως ἡ ἀνανεωθεῖσα Συλλογικὴ Ἡγεσία τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Τραπέζης Ἑλλάδος σεβασθῆ τὸν πόθον τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης διὰ στενὴν συνεργασίαν καὶ ἑνιαίαν δρᾶσιν πρὸς ὠφέλειαν τοῦ συναδελφικοῦ κόσμου.

ΟΥΡΑΓΟΙ ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Παραλλήλως ἡ διοίκησις τῶν Τραπεζῶν Ἐμπορικῆς καὶ Ἰονικῆς — Λαϊκῆς προέβη εἰς νέας παραχωρήσεις πρὸς τὸ προσωπικὸν αὐτῆς, συνεπαγομένας σοβαρὰς μονίμους μισθολογικὰς βελτιώσεις.

Οὕτω ἡ τάξις τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν παραμένει οὐραγός, καὶ μισθολογικῶς (ἤδη οἱ συνάδελφοι τῶν Τραπεζῶν Ἀνδρεάδη ἔχουν τὸ αὐτό, εἰς τινὰς δὲ βαθμοὺς ηὐξημένον μισθολόγιον ἔναντι τῆς Ἐθνικῆς) καὶ βαθμολογικῶς (Λογ. Α΄ εἰς τὰς Τραπέζας Ἑλλάδος — Ἀγροτικὴν γίνεται μετὰ 15ετίαν, Ἐμπορικὴν — Ἰονικὴν — Λαϊκὴν μετὰ 14ετίαν, Ἐθνικὴν μετὰ 16½ - 17 ἔτη!).

Ἀπομένει, τέλος, «ὑπὲρ» τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Ε.Τ.Ε. τὸ ἐλάττωμα τῶν ἐπονειδίστων φακελλακίων, τοῦ χωρισμοῦ τουτέστιν τῶν συναδέλφων εἰς ἀμειβομένους καὶ μή, μὲ σκοπὸν τὴν μετατροπὴν τῆς Τραπέζης εἰς ζούγκλαν ἀλληλοσπαρασσομένων ἀνθρώπων διὰ τὸ γέρας τῆς ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς. Αὐτὰ συμβαίνουν ὅταν οἱ ἰθύνοντες ἐκτρέπονται τῆς ἀποστολῆς των.

Η ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΥΝ)ΧΩΝ

Ἡ Γεν. Συνέλευσις τῆς 12.2.63-Δυναμικὴ γραμμὴ-Σύνδεσις μετὰ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ

Τὴν 12ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ., συνεκλήθη ἡ ἐτησία τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου τῶν Συνταξιούχων τῆς ΕΤΕ ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἐλογοδότησεν τὸ ὑπὸ τὸν κ. Μελισσαρόπουλον Διοικ. Συμβούλιον.

Κυριώτερα ἐπιτεύγματα ἅτινα ἀνέφερεν ὁ λογοδοτῶν Πρόεδρος ἦσαν α) Ἡ ἀνύψωσις τοῦ γοήτρου τοῦ Συλλόγου, β) ἡ ἀναζωογόνησις τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν Μελῶν διὰ τῆς μετ' αὐτῶν ἐπαφῆς, γ) ἡ προώθησις τοῦ βασικοῦ θέματος τῆς ἐπανασυνδέσεως τῶν Ταμείων Ἑλλάδος — Ἐθνικῆς, δ) ἡ ἀναβίωσις τοῦ Ν. 3662, ε) ἡ ἐργασία διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ὁμοσπονδίας Συνταξιούχων καὶ στ) ἡ ἔγκρισις τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρήσεως. Ἡ περαιτέρω λογοδοσία περιελάμβανε τὴν ἔντονον καὶ δικαίαν ἀξίωσιν τῶν ἀπομάχων ἔναντι τῆς Τραπέζης, ὅπως, περατωθείσης ἤδη πρὸ πολλοῦ τῆς οἰκονομικῆς της ἀδυναμίας καὶ εἰσόδου πλέον αὐτῆς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς συνεχοῦς ἀνόδου, αὕτη νὰ ἐκπληρώση πρῶτα τὰς ἠθικὰς καὶ συμβατικὰς ὑποχρεώσεις π ρ ὸ ς τ ο ὺ ς ζ ω ν τ α ν ο ὺ ς ἀ ν θ ρ ώ π ο υ ς α ὐ τ ῆ ς κ α ὶ κ α τ ό π ι ν π ρ ὸ ς τ ὸ ἄ ψ υ χ ο ν κ ε φ ά λ α ι ο ν.

Οἱ συνταξιοῦχοι οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον δὲν ἔπταισαν διὰ τὴν εἰς τὸ παρελθὸν τύχην τῆς Τραπέζης ἀλλὰ ὡς μέρος τοῦ Προσωπικοῦ εἶχον λάβει τὴν ἀνάλογον καὶ μὴ ληφθεῖσαν ὑπ' ὄψιν τότε θέσιν, εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ παλαίψουν διὰ νὰ πραγματοποιήσουν τὰς διεκδικήσεις των, τὸ δὲ δίκαιόν των θὰ τὸ βροντοφωνάξουν εἰς τὴν προσεχῆ Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων.

Ἐν τέλει τῆς λογοδοσίας του τὸ Δ.Σ. ἐξῆρε τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ συναδέλφων ἐπιδίωξις τῶν κοινῶν θεμάτων καὶ ἐξέφρασεν τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὸν Σύλλογον τῶν ἐν ἐνεργείᾳ διὰ τὴν συμπαράστασίν του.

Σχετικῶς ἐνεκρίθη καὶ τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα:

«Οἱ Συνταξιοῦχοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, συνελθόντες σήμερον 12ην Φεβρουαρίου 1963 εἰς πολυπληθῆ Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ ἀκροασθέντες τῆς εἰσηγήσεως τοῦ Προέδρου των.

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ο υ ν

Νὰ ἀπευθύνουν θερμὸν συναδελφικὸν χαιρετισμὸν καὶ νὰ ἐκφράσουν τὰς εὐχαριστίας των πρὸς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ συναδέλφους των καὶ τὴν ἐκπροσώπησιν αὐτῶν διὰ τὴν συμπαράστασιν ἧς ἔτυχον εἰς τὸν ἀγῶνα των, ἐκφράζοντες συνάμα τὴν ἐλπίδα ἀλλὰ καὶ τὴν πεποίθησιν ὅτι τῆς αὐτῆς συμπαραστάσεως θὰ τύχουν καὶ κατὰ τὸ μέλλον εἰς τὴν διεκδίκησιν τῶν δικαίων αἰτημάτων των, τὰ ὁποῖα συνοψίζονται εἰς τὴν ἴ σ η ν μ ε τ α χ ε ί ρ ι σ ι ν μετὰ τῶν συναδέλφων τῶν ἄλλων Τραπεζῶν, αἵτινες ἀπέρρευσαν ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος».

Ὁ Σύλλογος τῶν Ὑπαλλήλων ΕΤΕ ἐκφράζει ἀπὸ τῶν στηλῶν μας τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὰ ἐκδηλούμενα διὰ τοῦ ψηφίσματος ἀδελφικὰ αἰσθήματα τῶν συνταξιούχων, δηλοῖ δὲ ὅτι χειριζόμενος τὰ Ἀσφαλιστικὰ θέματα δὲν συμπαρίσταται ἁπλῶς ἀλλὰ ἀγωνίζεται συμπεριλαμβάνων ταῦτα μεταξὺ τῶν κυρίων ἐπιδιώξεών του, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν Συλλόγων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ Συνταξιούχων ἐξασφαλισθῶσι οἱ καλύτεροι ὅροι ἀνθρωπίνης διαβιώσεως καὶ διὰ τοὺς συνταξιούχους εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον καὶ διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ εἰς τὸ ἀπώτερον.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐκ τῶν διενεργηθεισῶν ἐν συνεχείᾳ ἀρχαιρεσιῶν ἐξελέγη τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον τὴν 16.2.63 κατηρτίσθη εἰς Σῶμα, ὡς ἀκολούθως:

Κωστῆς Μελισσαρόπουλος, Πρόεδρος.

Γεώργιος Λιόλις, Β΄ Ἀντιπρό-Ἀντιπρόεδρος.

Γεώργιος Λιόλιος, Β΄ Ἀντιπρόεδρος.

Μιχαὴλ Μελᾶς, Γεν. Γραμματεύς.

Ἀδαμαντία Βούλγαρη, Ἀναπλ. Γεν. Γραμματεύς.

Σπῦρος Ἀραβοσιτᾶς, Ταμίας. καὶ Χρῆστος Ζάχος, Ἐμμ. Καρύδης, Γεράσ. Μισχόπουλος, Χριστόδ. Οἰκονομόπουλος, Ὀρέστης Παπαδόπουλος, Σύμβουλοι.